

rozsévač rozsievač

2

február / únor
2020
ročník 89

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

Není nic krásnějšího

Deti a my

Rozhovor

RODINA PODLE BOŽÍHO SRDCE

Proč mít děti?

A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte si ji“ (Gn 1, 28a).

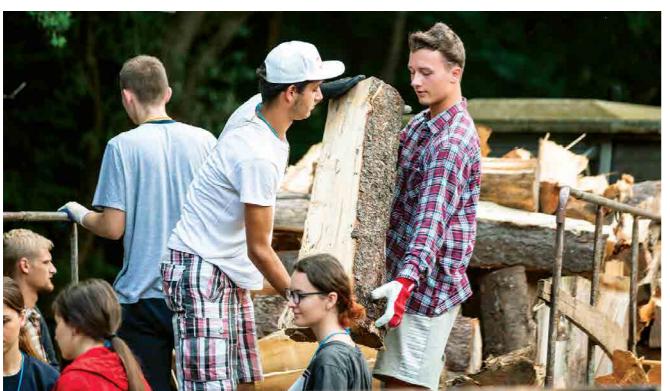
Danielova generácia 2019

Danielova generácia je názov dvojdňového tábora pre cca 230 dobrovoľníkov, ktorí trvá dva dni pred tým, než sa začne samotné dobrovoľníctvo na ranči v Královej Lehote. Pripraviť festival pre 6500 ľudí nie je jednoduché a postaviť ho na zelenej lúke už vobec nie. Preto ak túžisť slúžiť, môžeš ísť na ranč ako dobrovoľník (ak máš 16 a viac rokov), môžeš zažiť nezabudnuteľný týždeň a spoznať ľudí, ktorých budeš možno stretávať len raz za rok práve na tejto čaronej lúke Liptova. Nikdy som nebola na Campfeste ako účastník, zato ako dobrovoľník už štyrikrát.

Každý ti povie, že dobrovoľníctvo je zážitok lepší ako festival samotný (to neznamená, že festival je zlý, ani náhodou, iba že dobrovoľníctvo je lepšie). Je to vlastne odvážny projekt. Organizátori Campfestu totiž pripravujú festival a zároveň robia samostatný tábor pre 200 mladých ľudí. Tábor v tábore. Nie je to len o tom, že prídeš a budeš pomáhať hrbať seno, nosiť drevo,

predávať kávu v kaviarni či variať v kuchyni, stavať stany, upratovať areál, sprchy, záchody, že budeš liezť do toitoiky a čistiť ju, registrovať ľudí, pomáhať zabezpečovať chod stanov a programu, strážiť vstupné brány do areálu, spať v stane, vstávať skoro ráno, stáť rady na výdaj stravy, že zažiješ všetky ročné obdobia v rámci jedného týždňa a niekedy len počas jedného dňa. Je to hlavne o tom, že sa tam o teba duchovne postarajú. Požehnajú ti.

Pomažú tă. Dajú ti lásku a prijatie. Preto sa dobrovoľníctvo začína Danielovkou. Dôraz sa klade na duchovné vystrojenie, práca prichádza až potom. Každý večer okrem dňa, keď prebieha samotný Campfest, je duchovný program. Vždy máš fotky a video z dňa, ktoré budujú pocit spolupatričnosti, chvály a modlitby a slovo, ktoré sa k tebe snaží prehovoriť tak, aby zasiaholo tvoje srdce a ty si odišiel z Danielovky zmenený.

rodicia. Večer pred Campfestom tă pomažú do služby a kladú na teba ruky a modlia sa za teba. Možno tomu spočiatku nebudé dôverovať a nájdeš v tom krásu až neskôr, ako ja. A počas príprav areálu môžeš využiť poradenstvo, ktoré poskytujú ľudia obdarovaní Duchom, môžeš im porozprávať o tom, čo ťa trápi alebo s čím už nevieš nejaký čas pohnúť, a možno práve tam a vtedy nájdeš odpoved, ktorú si už dlho hľadal. Ak si chlapec, o to lepšie, pretože miesta pre dievčatá sú obsadené hned, zatial čo chlapci chýbajú rok čo rok.

Rachel Orvošová

Obsah

Danielova generácia 2019.....	2
Proč mít děti?.....	3
Rodina podle Božího srdce.....	4
Prečo mať deti?	
Deti a my.....	5
Bůh dává	
Prečo si sa rozhodla mat deti?.....	6
Budeme mat šteniatko alebo bábätko?.....	7
Děti kolem stolu	
M4 – Školenie	
pre zakladajúce tímy zborov.....	8
Znám té jménem.....	9
Není nic krásnejšího	
Neprekonatelný „problém“.....	10
Jsem ve stavu sebareflexe	
Být sa – pozitívny pohľad.....	11
Zásluhy patří komu?	
Vidíme jen náznak věcí!	
Československá baptistická konvence	
v USA a Kanadě.....	12
Časopisy.....	13
Kolpoltéři	
Predvolebná výzva.....	14
Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes	
i na věky.....	15
„Z Božej milosti, nech sme ľudmi	
nádeje	16
Otevřen nový sborový dům v Olomouci	
Oplatio sa byť v Litoměřicích.....	17
PÁRTNERI V NÁDEJI – pátý rok	
v službě.....	18
Recenzia.....	19
Redakční oznámy / inzerce	
SLUŽBA – nám umožňuje...	20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratskej jednoty baptistov
pre šírenie Dobréj správy

Predsedia Redakčnej rady: Ján Szöllőss
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada: S. Baláž, D. Jersákova, M. Jersák, M. Kešjarová, R. Orvošová, L. Podobná, E. Pribulová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Bogero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza 11-krát do roka.

Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 17,- € na rok

(cena jedného výtlačku 1,55 €) + poštovné, pravopredplatiteľ máj počas celého roka zlatu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné - zbytok: 3,- € za kus a rok, jednotlivci: 5,5 € za kus a rok.

Odberatel v ČR: Predplatné 440,- Kč (cena jednoho výtoku

40,- Kč) + poštovné, pravopredplatiteľ máj během celého roku

slevu 50 % na předplatném (na poštovním). Poštovné -

zbytok: 102,- Kč na kus a rok, jednotlivci: 40,- Kč + 252,- Kč

poštovné za kus a rok.

Odber v zahraničí: predplatné 17,- €, aktuálne poštovné 29,- €.

SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky

napiš meno odberateľa. Var. symbol: 888. **CR:** Česká

sportelna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievac – časopis

Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská

republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:

GIBASKBX Clearing, SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,

SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,

140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 2/2020: 10. 1. 2020

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava, náklad 1300 ks.

SSN 02316919 – MK SR 699/92

Poznámka: Zverejnené články nemusia vyjadrovat názor redakcie.

Všechny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny

sou uverejnené.

Marie Horáčková

Je nemožné spočítať, kolik lidí se dnes zamýslí nad touto otázkou, ale první lidé na zemi – Adam a Eva, se jí pravděpodobně nezabývali. Prostě měli děti. Na položenou otázkou se můžeme podívat třemi směry.

Pohledem do historie, pohledem do dnešní doby, v níž žijeme, a pohledem do Bible. V Bibli se poprvé setkáváme s lidmi v knize Genesis, hned v první kapitole, ve verších 27 – 31: „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a přikázal jim: Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad vším živým, co se na zemi hýbe. A Bůh věděl, že vše, co stvořil, je velmi dobré.“ Pán Bůh s námi od začátku počítal. Chtěl, abychom naplnili zemi a pracovali na ní. Zadal úkoly pro velké množství lidí. Eva

rodila děti, i když kvůli svému hřichu musela při porodu trpět bolestmi. Rostlo pokolení za pokolením, uplynuly dva tisíce let a není jisté, kdy se lidé začali ptát – Proč mít děti, ale na jejich popud byly vynalezeny pilulky proti otěhotnění a další „pomůcky“, aby se otěhotnění zabránilo. Lidé začali jednat podle svého soudu, přestali poslouchat Hospodina a další generace už o Hospodinu a Jeho přikázání nic nevěděly. Zvykly si na nový způsob života – života bez Boha. Tím také ztratily Boží požehnání. Dnes se prosazuje svoboda ve všech směrech a otázka – Proč mít děti – se otáčí podle toho, jak se komu zlíbí. Někdo odmítá mít děti, protože by jim překážely v nastavené kariéře, někdo proto, že těhotenství „kazí že-

Proč mít děti?

ně postavu“,... jinému je přednejší vlastní pohodlí, dalším z mnoha důvodů je strach. V Bibli však čteme, že **máme mít děti, aby vzdávaly Bohu chválu** (Iz 38, 19). Zde tedy nacházíme odpověď.

Největším důvodem rození dětí je vést je od malíčka k Pánu Bohu, aby Mu vzdávaly chválu. Tak si to Pán Bůh přeje.

Během života se mohou vyskytnout různé důvody, proč tak nečinit, ale Pán Bůh nám v Ježíši Kristu zaslíbil, že se nemusíme bát, On bude s námi.

Dodá nám odvahu, bude nám pomoci a bude nás podepírat pravící své spravedlnosti (Iz 41, 10).

Není náhoda, že jsme se narodili. Děti dává Pán Bůh a jsou pro nás Jeho darem. Na mnoha místech v Bibli jsou jmenováni otcové proroků, soudců, vůdců lidu. Kdyby se jejich otcové rozhodli, že

děti mít nebudou, neměli bychom proroky, vůdce ani soudce. Abraham se modlil a jeho žena Sára mu porodila syna Izáka.

V knize Gn 21, 1 – 2 je napsáno: „Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil.

Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoliv byl star, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl. Sára se neptala „Proč mít děti“. Toužila po nich celý život a dočkala se naplnění. S dětmi Pán Bůh počítá, měli bychom s nimi počítat i my, protože Bůh s námi počítá.

Záleží na nás, zda přijmeme Boží nabídku a vložíme svůj život do Jeho rukou.

„A Bůh jim požehnal a přikázal jim: Plodte a množte se a naplňte zemi“ (Gn 1, 28).

Rodina podle Božího srdce

Prečo mať deti?

Starozákonny text:

Boh ich požehnal a povedal im: „Plodte sa a množte sa, naplňte zem...“ To je jeden z prvých príkazov, ktoré sme my, ľudia dostali od našho Stvoriteľa.

Pane, vďaka Ti za požehnanie, ktoré do-

stávame cez naše deti. Cez rodičovstvo nás obrusuje a pretvára na svoj obraz.

Ved Ty sám si príkladom láskového a tr-

pezlivého Otca. Ako rodičia už nežijeme len sami pre seba. Podriadijeme svoj čas,

energiu, záujmy, financie našim deťom. Nerobíme to z donútenia, ale preto, že svojich potomkov milujeme a chceme im dať to najlepšie. Tak ako dávaš to naj-

lepšie aj Ty nám, láskový Bože. Odpusti,

Pane, keď nie sme pre svoje deti dobrým príkladom. Keď na ne nemáme čas, keď im dávame do rúk mobily, namiesto toho,

aby sme s nimi strávili čas vonku na ihrisku, keď ich posielame do vedľajšej izby namiesto toho, aby sme sa s nimi zahráli novú spoločenskú hru, odpusti, keď ich odbijeme neláskovým tónom namiesto

toho, aby sme im vysvetlili, čo od nich očakávame. Pane, len na chvíľu nám zve-

ruješ našich synov a dcér. Prosím, pomôž nám ukázať im, čo je v živote dôležité

a na čom skutočne záleží. Pomôž nám ich vychovávať v duchu Tvojich práv, aby dokázali niest Tvoje svetlo ďalším generá-

ciám.

Novozákonny text:

(Ježiš povedal:) „A kto by prijal jedno

takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma“ (Mt 18, 5).

Ked to Ježiš zbadal, rozhorčil sa a po-

vedal im: „Nechajte deti prichádzať ku

mne a nebráňte im, lebo takým patrí

Božie kráľovstvo“ (Mk 10, 14).

Když to Ježiš uvidel, rozhněval se a řekl jim: „Nechte deti přicházet ke mně, ne-

braňte jim, neboť takovým patří králov-

ství Boží“ (Mk 10, 14).

Čo s tým dnes?

Chcem priviesť na svet dieťa? Má zmysel rodiť deti v tomto neistom svete, kde je toľko nebezpečenstva? Budem rodičom aj napriek tomu, že okolitý svet ma od toho odrádza?

Spolieham sa pri výchove detí na svoje schopnosti alebo viac dôverujem Božiemu vedeniu? Som trpežlivý? Dokážem sa s detmi hráť a venovať im kus zo svojho voľného času? Kričím na deti a staviam svoju autoritu na silných rečiach? Som vďačný za svoje deti?

Modlím sa za budúcnosť svojich detí? Vediem svoje deti k Bohu alebo sa spo-

lieham, že to urobí niekto iný? Vidia ma moje deti modliť sa a čítať si Božie

slово? Som pre svoje deti dobrým vzorom hodným nasledovania?

Viem, čo sa moje deti učia v škole a ako sa volajú ich kamaráti? Poznám ich obľúbené hudobné skupiny a viem, aké hry sa hrajú na počítači? Dôverujem svojim deťom a dôverujú ony mne?

Dokážem svoje deti v láske napomínať? Majú moje deti jasne stanovené hra-

nice? Vedia moje deti rozlišovať dobré od zlého? Odovzdali už moje deti svo-

je životy Bohu?

Deti a my

Život patrí k najväčším tajomstvám vo vesmíre a poukazuje tým na veľkosť a múdrost svojho Pôvodcu. Zároveň je zraniteľný, krehký a neraz môže aj predčasne vyhasnúť. Predsa je však veľkým zázrakom a vzácnym Božím darom. Keď sme očakávali nový život, mali sme pripravené dve mená – chlapčenské a dievčenské a túžili sme iba po jednom: aby bolo dieťa zdravé.

Dieťatko prinieslo do nášho života radosť, oživenie a nové povinnosti. Manželka chodila do zamestnania ráno a ja popoludní. Ja som malého Janka vozil v kočíku do jasli a ona chodila popoludní po neho. Raz ho priniesla s hrčou na hlave. Keď som ho tam odozvával, bývalo to s plácom. Jedného rána nariekal tak žalostne, že som sa rozhodol nejako to ukončiť. Vyriešili sme to tak, že manželka zostala doma. Pán Boh nám daroval aj druhého syna. Boli veľmi rozdielní. Jeden bol stále v pohybe, na toho bolo treba dávať veľký pozor. Druhý sa vedel aj sám v tichosti zamestnať. Ale spoločne mali napríklad to, že sa obaja už v detstve rozhodli pre Pána Ježiša.

Deti sú najotvorenejšou skupinou. Čo sa im hovorí, tomu uveria. **Mať deti je aj náročné.** Je to však jedinečná príležitosť zvýšiť si všeobecnu kvalifikáciu pre život. Oproti zamestnancovi, ktorý si plní svoje pracovné povinnosti, rodičia potrebujú mnoho všeestranných zručností a mnoho tvorivosti, pretože výchova detí a príprava mladej generácie patria k najnáročnejším úloham v živote.

Na druhej strane deti sú úprimné a **býva s nimi aj veselo.** Raz mi

prišlo na hodinu klavíra malé dievčatko. Keď som sa na ňu bližšie

pozrel, opýtal som sa: „Viktorka, čo to máš na čele?“ „Bola som

u ocina v robote a tam som sa hrala s pečiatkami.“ **Deti majú tiež zvláštnu schopnosť spájať ľudí.** Keď sme v Základnej umeleckej

škole (ZUŠ), kde som pracoval, pripravovali

triedne koncerty, vedeli sme, že čím viac detí

bude zapojených do programu, tým väčšia

bude účasť, prídu nielen rodičia, ale aj ďalší

priľubní a blízki. **Jedno alebo dve deti dokážu pritiahať aj ďalšie.** V istom čase sa mi

podarilo okolo dvoch detí vytvoriť celý detský hudobno-spevácky

zbor. Tie deti časom vyrástli a z niektorých sú dnes páni učitelia

a paní učiteľky. Naša generácia je na dôchodku, ale ZUŠ pokračuje

Deti majú tiež zvláštnu schopnosť spájať ľudí.

Život patrí k najväčším tajomstvám, výchova mladej generácie k najdôležitejším úloham a hudba k najefektívnejším nástrojom na dosahovanie týchto dôležitých cielov. Preto používajme tento nástroj viac a lepšie!

O tom, čo znamená lepšie, sa podľa mojich

nejmenších detí zase my.

Lubomír Počai

movi svoji otrokyni, aby měl dítě s ní, a zadařilo se – jenže jinak. A taková „nestandardná“ rešenie prinášají problémy a hrozící rozpad vzťahu... Ale Abramom se Sárou byli pred Bohem upřímní, řešili to s Ním, a na konec se svého vytouženého (a zaslbneného) syna Izáka dočkali. Bůh je totiž věrný a nemůže lhát – když On něco za nějakých podmínek slíbí, svoji část vždy dodrží – je tedy na nás, co my uděláme s Jeho nabídkou pomoci a pozváním k Němu. Je zvláštní, že i jejich syn Izák si vzal Rebeku, velmi krásnou ženu, která však nemohla mít děti. Izák určitě od rodičů mnohokrát slýchal, jak to s jeho příchodem na svět bylo, že je Bohem

Azylový dům pro matky s dětmi

dalej, pretože ju vede už táto mladá generácia. Z toho vidíme, že **deti sú aj našou budúcnosťou.** Ako ich pre život pripravíme, taká bude budúcnosť. Vo svojej triede, kde som vyučoval, som siče mal na nástenke aj známe **heslo, že „hudba je jazyk citov“, ale neuvedomoval som si do hľbky, aký to má dalekosiahly praktický význam pre každého z nás.** **V hudbe je veľká sila,** schopná rýchlo meniť vnútro človeka, jeho pocity, myšlienky, a tým postupne aj poste a správanie. Kedže už samotná hudba bez slov je jazykom, a to medzinárodným, svetovým, **nie je jedno, čo hovorí!** Súčasný od- klon od Večnej pravdy k materializmu a zosvetleniu je aj dielom hudby v službách Božieho nepriateľa satana. Ak reč hudby hovorí proti snahám a starostlivej výchove rodičov, môže to mať katastrofálne dôsledky, obzvlášť v období dospievania mládeže. Preto je potrebné naučiť sa tejto reči rozumieť. Nie je to tažké a v hrubých obrysoch sa to môže naučiť každý. Stačí si položiť štyri otázky a hľa- dať na ne spoľahlivé odpovede. 1. Aké je melódia? Melódia totiž pôsobí na ducha človeka. 2. Ako pôsobí harmónia? Tá vplýva na dušu. 3. Ako pôsobí rytmus? Rytmus vplýva na telo. 4. Sú tieto tri zložky zdravo využívané medzi sebou a v súlade s textom piesne?

Život patrí k najväčším tajomstvám, výchova mladej generácie k najdôležitejším úloham a hudba k najefektívnejším nástrojom na dosahovanie týchto dôležitých cielov. Preto používajme tento nástroj viac a lepšie!

O tom, čo znamená lepšie, sa podľa mojich

nejmenších detí zase my.

zaslibený a vymodený syn, když to pri- řoznené nešlo (mimočodom – celý príbeh najdete v Prvni knize Mojžíšove zvané Ge- nesis v Bibli v kapitolách 15–21). V té době rodiče nemohli odkládať děti k televizi ani zabavovat se na počítači, tak si spolu mno- ho povídali.

A Izák tolíkrik slyšel, že Bůh dává život, že Bůh dopřává děti, že to pro něj byla na- prostá samozřejmost. Jak by o tom mohl pochybovat, když to byla samotná podsta- ta Jeho existence?

Proto když zjistil, že Rebeka je neplodná, přišel k Bohu, pomodlil se – a bylo to vyre- šeno ve třech verších: „**Izákovi bylo čtyřicet let, když si vzal za ženu Rebeku...** Izák pro- sil Hospodina za svou ženu, protože byla neplodná. Hospodin jeho prosby přijal, a je- ho žena Rebeka otěhotněla. Děti se však začaly v jejím těle strkat“ (Genesis 25, 20–22). Jaký posun poznání a výry a praxe během jedné generace – co pro jednu bylo téměř nemožné, pro druhou, která v tom poznání a výře v takto jednajícího Boha vy- rostla, to je téměř hračka! A měli hned dvoj- čata.

Zdroj: Internet

Prečo si sa rozhodla mať deti?

Vyrastala som v normálnej ateistickej rodine ako tretia, najmladšia dcéra. V sedemnástich rokoch si ma Boh pritiahol k sebe a ja som Mu odovzdala svoj život. Začala som spoznať nielen Pána Boha, ale aj svoju novú Božiu rodinu. Bratia a sestry nás s mojou sestravou pozývali na návštevy a ja som tak mohla vidieť, ako to vyzerá v kresťanských rodinách. Veľmi ma fascinovala ich otvorená domácnosť, živé rozhovory, smiech, hudba, huk a celková dynamika vo viacdetrých rodinách. A vtedy to prišlo. Zatúžila som mať aj takú veľkú rodinu. A keď som spoznala môjho manžela, ktorý je zo šiestich detí, obaja sme sa zhodli, že chceme veľkú rodinu.

No zo začiatku manželstva to tak vôbec nevyzeralo. Podľa niektorých doktorov sme vôbec nemali mať deti. Po siedmich rokoch modlitieb a preplakaných nociach sa nám narodila vytužená dcéra. A potom sa to rozbahlo. Boh nám daroval päť detí.

Čo ti materstvo dalo a čo ti vzalo?

Vždy som túžila, ako asi každá žena, byť maminou, ktorá bude bezpodmienečne milovať svoje deti, bude im vytvárať bezpečné miesto pre ich všeobecný rast. Miesto, kde ich potreby budú napĺňané. Chcela som byť maminou, ktorá s nimi bude hrať, tvoriť, čítať im knihy či hrať divadlo. Chcela som byť pri nich, keď ich niečo trápi, a učiť ich rozprávať a s Bohom. No ako detičky pribúdali, postupne som zistovala, že už nie som taká trpežlivá, lásková, vždy ochotná počúvať... Nezvládala som to. Akokoľvek som sa snažila, čítala som rôzne knížky o výchove, bola som frustrovaná, že to nejde. Na povrch vypávala moja pýcha, egoizmus, hnev, frustrácia zo seba samej, z detí... Pochopila som, že jedine s Bohom to zvládнем. Keď dovoním, aby premieňal moje srdce a odovzdám Mu aj túto oblasť svojho života. Som Bohu veľmi vdáčná za túto lekciu pokory. Už nechcem byť supermamou, ktorá chce byť úžasná v každej oblasti života. Vytriezvela som. Chcem byť pokornou Božou dcérou.

Ako to ovplyvnilo twoje manželstvo?

Môj manžel Ben je pre mňa veľkým darom. Je to Boží muž, ktorý mi je v mnohom oporu a pomocou. Keďže sme boli prvých sedem rokov bez detí, veľmi sme sa tešili na každé dieta, ktoré nám Boh dal. Nikdy nezabudnem na to, ako Ben nádherne reagoval, zakaždým keď som mu povedala, že čakáme bábätko. Lúbim naše deti a som veľmi vďačná, že nám ich Boh zveril. Ale chcem, aby vedeli, že ich tatinka lúbim viac. Príchodom každého dieťa sme sa museli popasovať s fyzickou aj psychickou únavou. Už nebolo toľko času iba pre nás dvoch. Klamala by som, keby som tvrdila, že všetko bolo úžasné. Boli chvíle, keď som sa cítila nepochopená, nepotrebná, nemilovaná. Ako je možné, že môj manžel nevie, čo prežívam a čo potrebujem? Pochopila som, že mu o tom musím hovoriť. On si to nedomyslí. A ani ja si

nedomyslím, čo potrebuje on. A tak sme sa učili viac komunikovať. Naše rozhovory sa predsa nemôžu krútiť iba okolo detí a domácnosti. Začali sme chodiť opäť na rande. Popri všetkých povinnostach a aktivitách mávame čas iba pre seba, keď neriešime deti a chod rodiny.

Čo nachádzaš vo svojej rodine?

Možno to vyznie ako klišé, ale rodina je pre mňa dar. Nezaslúžený dar. Nie každý má to šťastie žiť v rodine, kde sa cíti milovaný a prijatý. V tej mojej sa učím od každého niečo iné. Môžem využívať svoje obdarovania, učím sa odpúšťať a prosiť o odpustenie.

Vzácne sú pre mňa chvíle, keď sme všetci spolu a spievame chvíľy či sa modlíme. Keď sa spolu hráme spoločenské hry alebo sme spolu na výlete. Milujem tie chvíle, keď počujem detský alebo tínedžerský smiech. Do rodiny však patria aj naši rodičia a súrodenci so svojimi rodinami. Neviem si predstaviť, ako by vyzeral nás rodinný život bez ich lásavých usmernení, vytrvalých modlitieb či praktickej pomoci.

Myslís si, že každá plodná žena v manželstve by mala mať deti?

Každá žena je iná. Má svoju minulosť, skúsenosti, obdarovania i svoje limity. Na jednej strane je žena silná a dokáže veľa, no na druhej je krehučká a potrebuje pomoc. Boh nám dal slobodnú vôľu. Dal nám slobodu v rozhodovaní. Myslím si, že pri tejto téme, ako i pri mnohých ďalších, je najdôležitejší postoj našho srdca. Prečo chceme alebo nechceme deti? Bojíme sa? Nedôverujeme Bohu, že sa o nás postará? Alebo nás vedie egoizmus a my si chceme užívať a deti by nám len komplikovali život? Ľudí môžeme presvedčať o našich dobrých motívoch, ale iba Boh vidí do nášho srdca, vie o nás všetko. Pred Ním nič neutajíme. Myslím si, že by sme nemali vstupovať do svedomia ženám, ktoré nechcú mať deti. Mali by sme si ich s láskou vypočuť. Každá má svoj príbeh.

A až keď si získame ich dôveru, potom ich môžeme s láskou usmerňovať.

Myslís si, že človeku patrí právo sa rozhodnúť, či deti bude mať alebo nie? Nie je to branie Bozej vôle do vlastných rúk? Je ochrana pred počatím braniom Bozej vôle do vlastných rúk?

Boh je Pánom života a smrti. Právo rozhodovať o nich nezveril nám. Ak osobne poznáme Boha a aj zo skúseností vieme, že pre nás chce len to najlepšie, dôverujeme Mu, že bude pri nás aj v takýchto ťažkých chvíľach. Niektorým okolnostiam v našich životoch nerozumieme a možno im ani nikdy rozumieť nebudeme. V mojom druhom tehotenstve som mala veľmi zlé výsledky triple testu. S veľkou pravdepodobnosťou sa nám mal narodiť syn s Downovým syndrómom. Keď som sa dozvedela túto správu, nebolo mi všetko jedno. Doktorke som však povedala, že si dieťa chcem nechať. Navrhla mi amniocentézu, ale tú som tiež odmietla. Plakala som a prosila Boha, aby nám dal silu to zvládnuť. Boh sa zmiloval a narodil sa nám zdravý syn.

Myslís si, že verš „Plodte a množte sa“ je aktuálny aj v 21. storočí, keď sa hlásí zlý ekologický stav Zeme a ozývajú sa hlasy, že Zem je preplnená a existujú skupiny mladých ľudí, ktorí na základe toho konajú a usmerňujú napríklad aj svoju reprodukciu?

Verím, že Biblia je aktuálna aj v 21. storočí. Mandát stvorenia je v Novom zákone doplnený mandátom nového stvorenia: Chodte a činite učeníkov vo všetkých národoch... Našou úlohou je teda nielen napĺňať zem novými ľuďmi, ale robiť všetko preto, aby sa stali Božími deťmi, nasledovníkmi Krista. Myslím, že mať rodinu a viesť deti k poznaniu Boha a k odovzdaniu svojho života Kristovi je jeden z najlepších spôsobov, ako tieto Božie poverenia naplniť. Hodnotenie súčasného stavu planéty je veľmi ošemetná záležitosť a protichodné správy zapĺňajú sociálne siete rýchlejšie, než je človek schopný čítať. Žijeme v dobe nevidaného mieru a blahobytu.

Nikdy sa ľudia na zemi nemali lepšie! Súhlasím, že každý z nás nesie časť zodpovednosti aj za globálne problémy. Myslím však, že Boh nás bude volať na zodpovednosť najmä za to, čo sme mohli ovplyvniť. Ak niekto cíti povolenie stať sa ministrom životného prostredia a nebude mať vlastné deti, je možné, že je to práve to, k čomu ho povolal Boh. Ja som takéto povolenie neprežila. Verím, že Božím zámerom pre mňa bolo, aby som mala deti. Vychovávala a viedla ich tak, aby svojím životom oslávili Boha a boli dobrým svedectvom pre svet.

Pýtala sa Ráčel Orvošová, odoviedala Henika Uhrinová

Budeme mať šteniatko alebo bábätko?

Zdá sa vám nadpis tejto úvahy nedekvátny? Žiaľ, v dnešnej dobe si podobnú otázku kladie veľa mužov i žien. Hoci netrpíme hladom, biedou, nezúri okolo nás vojna, máme preplnené regály v obchodoch a patríme k tej bohatšej menšine planéty, mať deti je stále menej atraktívne. Okolitý svet vyhlasuje, že všetko sa nám má prispôsobiť, my sme stredom vesmíru, potrebujeme sa realizovať a naplňať svoje vlastné túžby a ciele. A dieťa? To nám prevráti život hore nohami a my budeme mať siet svoje vlastné JA posunúť na druhú koľaj... Mnohým mladým ľuďom 21. storočia to nevyhovuje.

Život si predsa treba užiť tu a teraz, a nie sa pre niekoho obetovať...

Mimočodom, veľmi nerada počúvam, keď niektorí rodičia vzdychajú, ako sa pre svoje deti obetovali a čo z toho majú. Slová obetovať sa a dieťa mi nejdú dokopy. Pre mňa osobne sú deti najväčším požehnaním, sú nezaslúženým darom od Boha a obdobie, ktoré som strávila „doma“ so svojimi deťmi, bolo jedno z najkrajších. Áno, deti úplne zmenili štýl môjho života, ale určite to nebolo na škodu. Zrazu som už nebola len ja, ale boli sme my. Musela som sa naučiť prispôsobovať svoj čas a svoje potreby niekomu inému. Deti pomáhajú búrať hradby sebectva, nastavia vám zrkadlo a vy zrazu vidíte, akí naozaj ste. To, čo vám najviac prekáža na správaní vašich detí, je často odrazom vás samých.

Cez vzťah k deťom môžem viac spoznávať samotného Boha. Lepšie rozumiem tomu, že nevypočuje každú moju prosbu. On je

Děti kolem stolu

Když jsem četl v Žalmu 128 větu: ... „tvoji synové... kolem tvého stolu...“, vybavila se nám s manželkou řada situací, které si pamatuji přede vším díky fotografiím. Těch se za naše čtyřicetileté manželství nasbíralo velmi mnoho. Objekty k focení bývaly ve velké většině naše děti, často děti okolo stolu anebo i na stole. Po svatbě jsme měli malý obdelníkový stůl pro čtyři. Později větší kulatý asi pro šest osob, v posledních – asi 16 letech byl ještě jeden větší spolu s dalším menším. U rodinného stolu jsme jedli vše dobré, co manželka připravila. Na stole (protože to byla největší pracovní plocha v kuchyni) se také připravovalo jídlo včetně koláčů, buchet, narozeninových dortů, vánoček a vánočního cukroví. Žehlilo a skládalо se zde prádlo, oblékaly či přebalovaly se malé děti. U stolu v kuchyni se psaly úkoly do školy. Díky Bohu, že můžeme mít stůl. Některé rodiny nemají ani to... a hlavně že na něj máme dát co k jidlu. Díky Bohu za děti, které u něj mohly sedět – a stále sedávají. Bud ty, co jsou ještě doma, a nebo ty, které přijedou na návštěvu. Děti jsou dědicům od Hospodina, jak čteme v Žalmu 127, 3. Slovo na cestu překládá, že jsou

Dřív, než budete moci skutečně milovat druhé, musíte dovolit Boží lásku, aby vás uzdravila a musíte se naučit mít se rádi.

- Joyce

nikdo nechce... třeba z dětského domova. A tak si přála mít více dětí... Já si myslí, že jich tak moc být nemusí. Když jsme měli tři, myslí jsem, že v tomto směru máme splněná přání, prostě že to už stačí. Nakonec byly ještě dvě. Ale s každým dalším dítětem přišla nová radost a požehnání do naší rodiny, a také i nové starosti. Díváli jsme se, jak rostou, jak se rozvíjejí, jak drží pohromadě, když je dobře i když přijde problém, a z toho jsme se rádovali. To byla jedna kapitola našeho rodinného života.

A o tom, jak to bylo dál, si budeme povídат v Rozsévači č. 9/2020.

Mirek Jersák

M4 - Školenie pre zakladajúce tímy zborov

Skoro ráno na začiatku októbra vyštartovali dve nenápadné autá z Revúcej na niekoľko hodinovú cestu do Vranova pri Brne. Nás tím sa vybral na posledné stretnutie tímov M4. Predstava, že dovolenkový deň sa začína o piatej ráno, pokračuje šesťhodinovým tlačením sa na zadnom sedadle auta a potom vikendom preplneným vyučovaním, je výzvou aj pre nás. V našom tíme sa však učíme, že poslušnosť si vyžaduje obet. S nádejou, že tento čas bude môcť byť príenosom pre nás a pre ľudí v našom okolí, sa unavení vyberáme na cestu.

Témou posledného stretnutia M4 je multiplikácia. Téma, ktorá pri začiatkoch tejto práce pôsobí veľmi abstraktne. Základom je uvedomiť si, že našou úlohou je pozývať ľudí stať sa učeníkmi, ktorí budú získavat ďalších učeníkov. Že obrátením človeka sa práca nekončí, ale začína. Sme pozvaní pre myšľať o tom, kde chceme byť o päť rokov, ako chceme, aby nás cirkevný zbor vyzeral. Dozvedáme sa, že už teraz vytvárame kultúru zboru, že práve teraz získavame našu DNA.

V našom tíme má každý osobného mentora. Človeka, ktorý sa môže spýtať čokoľvek ohľadom čohokoľvek. Ktorému je umožnené nahliadať do tajných komnat nášho života, ktorý má právo nám do života hovoriť. Častokrát to nie je príjemné. Tak ako svaly potrebujú pre rast disciplínu, pravidelnosť a odhodlanie, tak je to aj pri duchovnom raste. Rásť bez disciplíny nie je možné. Našim cieľom je, aby každý člen tímu mal mentora a sám mentoroval.

Aby každý mal niekoho, komu sa venuje, koho privádzá bližšie k Bohu. Je to náročné, vyžaduje si to dobré spravovanie času a správnu hierarchiu priorit. Častokrát sa to nedá, ale chceme sa to učiť.

Získavat učeníkov, ktorí budú získavať učeníkov, nie je úloha alebo projekt, ale životný štýl. Zahŕňa to myslieť na svojho zverenca pri práci, pri oddychu a volnom čase. Iniciovat stretnutia, byť citlivý, hovoriť o svojich chybách, byť príkladom. Pozývanie ľudí do služby a odovzdávanie štäfety viery u nás prechádza štyrmi fázami.

1. Ja to robím, ty sa pozeraj.
2. Ja to robím, ty mi pomáhaj.
3. Ty to robíš a ja ti pomáham.
4. Ty to robíš a ja sa pozérám.

Týmito štyrmi krokmi sa snažíme svojich učeníkov viesť k samostatnosti. Vyžaduje si to množstvo spoločného času, mnoho obety a autenticity.

Prvý večer, v piatok, spievame chvály a modlíme sa jeden za druhého. Sme unavení z cesty, po programe a pári rozhovorov ledva traťme do posteľ. Na druhé ráno začíname zostra. Rôzni rečníci hovoria o svo-

jich začiatkoch a na grafoch a prezentáciách ukazujú, kde sa v začiatkoch zakladania zboru robia chyby. Jedna z nich je, že zabúdame, že Boh pracuje skrze generácie. Všetci by sme chceli vidieť výsledky hned. Priponíname si, že sme len ceruzkou v Božích rukách. Že ak nás povolal do práce On, On je aj zodpovedný za úspech. Našou časťou je vernosť, Božou výsledok.

Zároveň však chceme robiť svoju časť čo najlepšie. Boh môže na kresliť rovnú čiaru krivou ceruzkou, ale my chceme byť rovnými a ostrými ceruzkami. Na seminároch rozprávame o svojich minulých plánoch a o tom, ako sa ich podarilo naplniť.

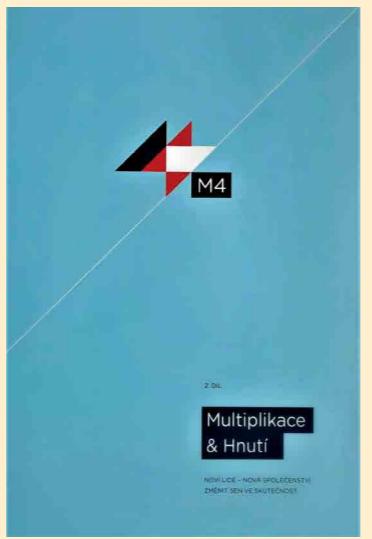
Je vidieť, že niektoré tímy zažívajú krízy, iné sú ešte stále plné nadšenia. Niektoré tímy si netrúfam odhadnúť. Nás revúcky tím už tradične patrí medzi najväčšie. Hoci sa v meste čítame byť často nepochopení, na tomto stretnutí nám ostatní dávajú najavo, že sme pre nich inšpiráciou. Sme mladý tím, nemáme skúsenosti, ale cítit z nás energiu a nadšenie. Sme pestri v obdarovaniacach, a to je našou silou.

V sobotu poobede po celodenných prednáškach tímy prezentujú svoje akčné plány – zoznam svojich potrieb a plánov na nasledujúce obdobie. Tímy dbajú na to, aby pri každom pláne bol dátum a čas, ako aj meno človeka zodpovedného za jeho splnenie. Učíme sa nemať nemerateľné sny, ktoré znejú zbožne, ale sú nedosiahnutelné. Učíme sa brať zodpovednosť za oblasti nám zverené. Tímy sa navzájom inšpirujú a zdieľajú svoje nápady. Hovoria, čo vyskúšali, čo fungovalo a čo nie. Neeixiste žiadna rivalita. Všetci chceme, aby

A práve to robí z tohto miesta niečo vynimočné. Vzťahy na M4 akoby prirodene rastú raketovým tempom. Po pári vetách s neznámym človekom som sa cítil, že sme na rovnakej lodi. V niektorých skupinkách bolo vidno plač a následné modlitby. Miesto bolo plné povzbudení, smiechu a očakávania. Spájalo nás toho tak veľa. Najviac viera, že Boh má s naším životom plán. Že Boh nepopoláva schopných, ale uschopňuje povolaných.

Pozerám sa von z okna na vzdialené Brno a predstavujem si, koľko schopných ľudí v nom žije. A uvedomujem si, že Boh hľadá ochotných. Že desať Billy Grahamov by nestačilo, ak by neboli ochotní. Boh hľadá ľudí, ktorí Mu po-vedia „áno“ na Jeho plán. Z histórie vieme, že sú to často práve tí, ktorých by sme si inak nevšimli. Vidíme to v Biblia aj v histórii a priponemú som si to aj na stretnutí M4: *Boh si s obľubou vyberá tých najslabších.*

Richard Nagypál

sa tým druhým darilo. Máme takmer dojem, že úspech iného tímu je aj naším úspechom. Po prezentovaní nášho plánu sa okolo nás zhromažďujú ostatné tímy a žehnajú nám. Balíme si veci, objímame sa a lúčime sa s ostatnými. Kývame si z auta a zovretými dalačami ukazujeme, že sme v tom spolu, že nič nás neodlúči od lásky Kristovej...

V aute po ceste domov niektorí zaspávajú od únavy. Ostatní v tichu spracúvame prednášky, dojmy, tváre... Priponíname si, že ľudia v Revúcej, ktorí sa nezaujímajú o Bohu, získavajú pohľad na Noho podľa toho, akí sme my.

Že naše správanie môže umožniť niekomu urobiť ďalší krok k Bohu. Že podľa toho, akí sme my, oni posudzujú Jeho.

Cez rôzne testy a rozhovory sme zistili silné stránky našho tímu. Vidíme, kde sú naše oblasti rozvoja. Hoci mestá, v ktorých prácu tímy na M4 rozbiehajú, sa od seba veľmi líšia, sú malé alebo veľké, hoci tímy, ktoré sa tu stretávajú, sú veľmi rôzne, hoci problémy, s ktorými zápasíme, sú odlišné, spája nás rovnaký príbeh.

Práve to je tá vzácná vec na M4. Na jednom mieste sa stretnú tímy z Česka a Slovenska, ktoré žijú podobné príbehy. Všetci zažívame odmietnutie, všetci poznáme strach, že to nevyjde, všetci bojujeme s pochybnosťami a malou vierou a všetci sa tešíme z drobných úspechov.

A práve to robí z tohto miesta niečo vynimočné. Vzťahy na M4 akoby prirodene rastú raketovým tempom. Po pári vetách s neznámym človekom som sa cítil, že sme na rovnakej lodi. V niektorých skupinkách bolo vidno plač a následné modlitby. Miesto bolo plné povzbudení, smiechu a očakávania. Spájalo nás toho tak veľa. Najviac viera, že Boh má s naším životom plán. Že Boh nepopoláva schopných, ale uschopňuje povolaných.

Pozerám sa von z okna na vzdialené Brno a predstavujem si, koľko schopných ľudí v nom žije.

A uvedomujem si, že Boh hľadá ochotných. Že desať Billy Grahamov by nestačilo, ak by neboli ochotní.

Boh hľadá ľudí, ktorí Mu po-vedia „áno“ na Jeho plán. Z histórie vieme, že sú to často práve tí, ktorých by sme si inak nevšimli. Vidíme to v Biblia aj v histórii a priponemú som si to aj na stretnutí M4: *Boh si s obľubou vyberá tých najslabších.*

Richard Nagypál

Znám tě jménem

Znám tě jménem a znal jsem tě dávno předtím, než ses narodila. Tvé jméno mám vyryté ve své dlaní a miluji tě. Tato slova lásky mi Pán Bůh věnoval jako zásnubní dar. A já mu k tomu ve svých devatenácti letech řekla ano.

Toužila jsem po Bohu už dávno a On ke mně mluvil už v útlém dětství. Když mi v roce 1987 byly čtyři roky, šla jsem se svými velmi mladými rodiči (násilnickým otcem a podrobující se maminkou) městem. Potkali nás nějací lidé, co nabízeli barevné letáky. Dva jsem si směla vzít. Na jednom z nich byla vyobrazena autonehoda. Dítě, matka i otec stoupali do nebe, kde se kleňula barevná duha a čekal tam Bůh. Tento obrázek jsem si často prohlížela doma na podlaze, zřejmě mi dělal dobře, asi mi přinášel útěchu a bezpečí. Bůh sám tam se mnou byl.

Když jsem povyrostla, pocit bezpečí vystřídal pohled na katolického kněze kráčejícího přes náměstí nebo jen pouhá existence katolické fary - viditelné znamení, že uvnitř přebývá Bůh - pomoc v nouzi. Nikdy jsem tohoto přistřeši nevyužila, ale dodnes mám mezi bratry katolíky věrné a dobré přátele... V době gymnaziálních studií jsem se směla stýkat s husitským knězem, který mi o Kristu nerekli ani slovo, zato mi byl trpělivě naslouchající vrbou a partnerem v literárních diskusích, a na gymnáziu jsem chodila do semináře starých textů. A co druzí jako rokoková skupina Genesis, já zatoužila po čtení jedné z knih Bible, kterou jsem nemohla sehnat. Místo ní jsem získala Exupéryho Citaldu, již jsem nikdy nedočetla, protože mne

nebyla s to naplnit. A čas plynul a přišla vyšoká škola a obrovská samota. Opuštěnost se přidružila k pocitu zoufalství z neutěšené domácí situace, k pocitu nenávisti otcovské autority. A pak přišlo ono zásnubní slovo, neboť mi můj budoucí manžel na kolejích svědčil o tom, že Bůh není ani myšlenka, ani konstrukt, nýbrž On je živý Pán a Stvořitel všeho. A když jsem z těch kolejí odcházela na ty svoje, věděla jsem, že můj vztah s Bohem je navázán už navždy. Zůstávám věrná svému „ano“ Božímu majestátu a toužím po tom, aby si mne On proměňoval - jsem mu tady k dispozici s těmi dary, které mi dal a které nechci zakopat hluboko pod zem, ale chci je používat, abych čas od času žáslala, jak je On rozmnožuje a cídí. Jsem šťastná, že mohu Pánu sloužit.

V lednu 2017 jsem dostala nabídku spolupracovat s TWR na živě vysílaném monologickém pořadu Noční můry. Myslím, že jsem do hodiny na tento email odpověděla svým „ano“ a záhy se sešla s redaktorkou tohoto pořadu Lídou Hojkovou. Začala jsem se učit nové věci. Především se spolehat na Pána Ježíše, že On bude ve vysílání se mnou, že je to celé Jeho věc a že On má tu moc mi dát správná slova do úst - pokud Jej k tomu pustím a neochrnu hrůzou z vlastní nedostatečnosti. Díky Rádiu 7 jsem objevila nový rozměr služby Bohu a lidem - ukazovat na Něj - mluvit o Jeho skutích. A protože dnes již spolupracuji na jiném pořadu, dialogické Rozmarýně, těší mne, pokud mohu hosta svým tázáním se do provodit k jeho vlastní zkušenosti s Božím jednáním v jeho životě. Příběhy Božího lidu

Rádio 7 je společný projekt internetového a satelitního vysílání, za kterým stojí česká a slovenská redakce TWR.

V tomto seriálu představujeme skrce svědectví pracovníky české redakce této stanice. Více o jejím vysílání na www.radio7.cz

nemohou být z podstaty věci „obyčejné“, neboť se do nich otiskuje Ježíšova probodená dlaň a tato dlaň má moc život člověka proměnit v tak krásnou perlu, jak moc si člověk dovolí nechat se obrušovat a milovat svým Spasitelem. Jsem Pánu vděčná, že mne ochránil v první polovině mého dosavadního života a že mne používá k aktivní službě - a využívá všechno, co jsem se v životě naučila, nebo prožila - všechno.

Kateřina Vávrová

Není nic krásnejšího

„Plodte a množte se...“ (Gn 1, 28).

Do mé původní rodiny jsme se narodily tři děti. Jsem z nich nejstarší. Za dva roky po mém narození přišel do naší rodiny můj bratr Miloš a po dvou letech Zdeněk. Milošovu přítomnost jako miminka si nepamatují, byla jsem příliš malá a navíc mne tehdy hlídala babička. Ale příchod nejmladšího bratra jsem už dobře vnímala a prožívala jsem všechno velmi radostně. Když pak malíček seděl mamce na klíně, těšila jsem se, že si s ním budu hrát a vozit jej v kočárku. Měl totiž krásné bloňaté kudrnaté vlásky a vypadal jako panenka. Měli jsme u domu velkou ovocnou zahrádku s malým bazénkem – v něm měl tatínek vodu na zalévání zahrady. Dnes mi připadá malíček, ale my jsme jej tehdy viděli jako velký bazén. Na ten vzpomínám nejvíce. Když jsme povyrostli, rádi jsme si na zahradě hráli. Šplhalí jsme po stromech, kupovali se v bazénku, pozorovali vodoměry, chodili na maliny a na rybíz. Prožili jsme spolu krásný čas, který mi z paměti jen tak nevymizí. Nedovedla jsem si představit, že bych vyrůstala sama, bez sourozenců, a tak jsem si předsevzala, že až budu velká, буду mít hodně dětí. Podáry se mi jen čtyři, a to i s nejmladší dcerou, kterou jsme si s manželem vzali do výchovy později. Ale říká mi „mamko“ a to mne hřeje v srdečku. Nikdy mě nenapadlo, ptát se, proč mít děti. Brala jsem jako samozřejmost, že až se vdám, budu mít děti – a víc dětí, než jen jedno, aby si mohly spolu hrát. Je pravda,

že dnes mají mladí lidé díky internetu víc informací a také víc „strašáků“. To znamená víc negativních zpráv o tom, co všechno se může stát nebo se i stalo. Mnohým je také přednější osobní pohodlí víc, než se starat o děti

– učit je, vychovávat, uklízet hračky, chystat jídlo, kupovat nebo šít na oblečení, hledat s nimi vhodnou školu. Další důvod, o kterém jsem slyšela, je, že si mladí pořídí byt s drahým zařízením a nechťejí, aby jim je děti ničily. Někteří pak možná tohoto rozhodnutí ve stáří litují. Ale to už bývá pozdě. Jistě je, že Pán Bůh nám – lidem – dal příkaz: „Plodte a množte se“ a ten dosud nezrušil. Platí dodnes. At si říká, kdo chce, co chce, není nic krásnejšího, než držet v rukou malíček voňavé děťátko a těšit se na život s ním. I když ten život nemusí vždy vypadat podle našich představ. Ale Pán Bůh má s každým z nás dokonalý a nejlepší plán.

Marie Horáčková

Nepřekonatelný „problém“

Jistě to také znáte - naše děti se rozhodují na podkladě nějakého impulzu. Okamžitě se pro danou věc nadchnou, proto se také všechno musí řešit hned a velmi rychle. Když přiběhnou, tak se usmějí a říkám: „Ano, už včera bylo pozdě!“

Stačí jeden telefonát od kamarádky a je to. „Mami, tohle bych chtěla, můžu?“ Je to na nás rodičů, vždy věc vzážit a napomoci ke správnému rozhodnutí. „Ano, můžes, je to dobrá věc a v bezpečném prostředí.“

Jsou prázdniny a na městském dětském táboře jim odřekla jedna vedoucí. Proto potřebují k dětem někoho dalšího. Myslím, že pro naši dceru to bude dobré, starat se a mít zodpovědnost. Určitě to zvládne, má také letos vystudovanou střední školu.

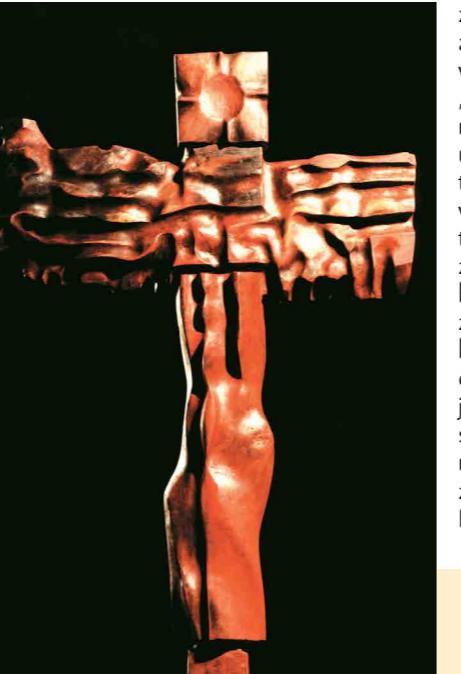
Mnohé teorie, jak pracovat s různými lidmi, zná, je v tom šikovná a praxe jí jenom prospěje. Nastává však pro ni nepřekonatelný problém, s kterým za mnou přichází. „Mami, mám všechno připravené, jenom mi schází nějaké bílé tričko na batikování, to už nyní narychlou nesezenu!“ Dívám se na ni, jak si neumí poradit, neví jak. Své možnosti vyčerpala... Přichází za mnou s nadějí tak, jak jenom dítě může přijít za svou matkou.

V této chvíli od ní cítím velkou důvěru v mou pomoc a my rodice máme dar k řešení. Děti to vědí, a proto jsou upřímné a plné očekávání. Také si vzpomínám, že jsem své problémy takto řešila. S rodici je to nejlepší a opravdu vyzkoušené. Malinka zapřemýšlím a už vím, nedávno jsem dělala ve skříňích pořádek. Některé věci jsem darovala potřebným, ale asi tři bílá trička jsem schovala. Nikdo je tenkrát nechtěl. Když jsem se ptala, řekli mi - bílé? A k čemu? Byla prostě nepotřebná!

V této chvíli však nastává změna. Toto nepotřebné tričko se v okamžiku stává „Pokladem“! Tolik ho potřebovala ... moc si přála s dětmi také tvorit. S radostí a uspokojením si odnáší bílé tričko. Zdá se vám, že vše době skončilo? Možná to tak vypadá, ale ne. V tuto chvíli to teprve začíná. Odjela na tábor, radostně mi telefonovala a vyprávěla, co všechno s dětmi dělá. Když se vrátila a uviděla jsem ji, byla plná radosti a štěstí. Na sobě měla batikované tričko, které jí velmi slušelo. Batika se jí moc povedla, barevné skvrny tvořily nějaké rozmazené květy. Tričko bylo k nepoznání. Nikdo by nepředpokládal, že bylo dříve bílé. Také mne vedla

tato proměna k zamyslení, jak jednoduše se může něco změnit! Někdy je to radostné, když je to k dobrému, ale bývá to i obrácené. Také naše vlastní problémy bychom rádi změnili. A i když jsme dospělí, neumíme si s nimi sami poradit. Také potřebujeme pomoc! Jsou zde naše rodinné vztahy, zdravotní a/nebo finanční problémy. V Žalmu 121 čteme: „Odkud mi přijde pomoc?“ Odpověď zní dále: „Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.“ Můžeme si být jisti, že On nás nejlépe zná. Také Ježíš říká: „Pojďte ke mně všichni.“ Je to pozvání k pomoci... Využijeme ji k naší proměně? To „tričko“ našeho života bude k nepoznání! Potřebujeme Ježíše? Zdá se nám, že to je „Někdo“, koho vůbec nepotřebujeme? K čemu by mi „Ježíš“ mohl být? Dluhy za nás asi nezaplatí. Ale opak je pravdou! S Ním je vše řešitelné! On dává lásku a útu do vztahu tam, kde už nebyla. On dává moudrost a pomoc v potřebách našeho života. On o nás ví, když jsme nemocní. On je tou dobrou a tak potřebnou pomocí pro nás život.

Dana Jersáková

Plastika: Juraj Hovorka

Protože i v něm budu čelit výzvám.

Nemyslím si, že jsem jediný, kdo tímto prochází.

Jsou to myšlenky, pocity. Mám dojem, že v církvi je hodně lidí, kteří cítí totéž.

Cítí, že v budoucnu nastanou změny, cítí, že vane vítr změny.

Když říkám změna, nemyslím tím, jak to vnímají lidé. Ale myslím věci, které Stvořitel již ustanovil, a my vcházíme a doslováváme do té doby, vhodné na to, aby se tyto věci staly.

Možná se všechni blížíme k závěru jednoho cyklu a připravujeme se na to, že vstoupíme do dalšího. Je to jako porodní bolesti, které zažívá nastávající matka. Nejdřív jsou daleko od sebe, nemusí být až tak intenzivní.

Ale když se blíží porod dítěte, tyto bolesti jsou stále intenzivnější a jsou častější, přicházejí v cyklech.

Mezitím budeme povzbuzeni tím, že sloužíme Tomu, který má všechny věci pod kontrolou.

Na jednu stranu mám pocit, že vstupují někam do tmy, nemám nejenmenší tušení, co se bude dít, nevím, jak to bude, všechny ty otazníky mám, ale vím, že On je svrchovaný a že nás povede a provede pouze těmi věcmi, které jsou v našem nejlepším zájmu. To nyní v životě prožívám a doufám, že moje myšlenky mluví i k vám.

Bill Cloud, Shoreshim (Kořeny)
Ministries, Tennessee / USA

Jsem ve stavu sebereflexe

Posledních několik týdnů nebo i měsíců prožívám takovou sebereflexi. Dívám se zpět na svůj život, na věci, které jsem se naučil, věci, které jsem udělal. Věci, které jsem neměl dělat, chyby, které jsem udělal. Vztahy, které jsem získal, i vztahy, které jsem ztratil, lidé, kteří jsou mi ted vzdálení.

Při konečné analýze jsem zjistil, že jsou věci, které jsem měl udělat, věci, které jsem neměl dělat, věci, které jsem měl udělat jinak, věci, které jsem mohl udělat lépe. Tomu rozumím me všechni, můžeme to všechni dosvědčit. Ale přišel jsem i na to, že existují věci, které jsou zcela mimo mou kontrolu, prostě se ode mne očekávalo, jak na danou situaci buď reagovat. Myslím, že někdy jsem reagoval správně, jindy pravděpodobně nesprávně. Když se dívám zpětně na všechny ty věci, prožívám, že docházím k závěru určitého cyklu v mé životě. Nemůžu vysvětlit, proč se tak cítím, tento cyklus by se dal charakterizovat jako cyklus učení životem. Když se blížím ke konci toho cyklu, oceňuji dvě velmi důležité věci.

Za prvé, nepošpiju to, odkud jsem přišel, a věci, kterými jsem prošel, ať už dobré nebo špatné. Všechny tyto věci mi pomáhaly utvářet do podoby toho, když jsem dnes.

Apoštol Pavel o tom mluví takto:

„Víme, že všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.

- Které předem vyhlédl, ty také předem určil,

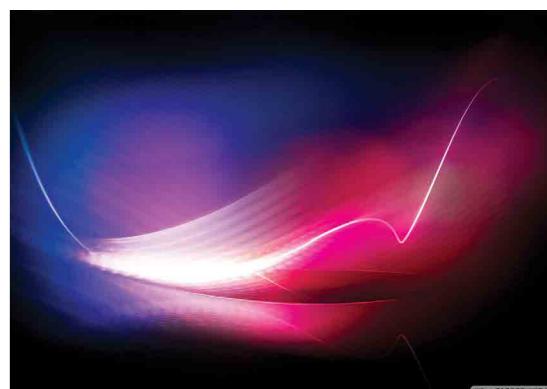
Bát sa – pozitívny pohľad

Keby nám niekto položil otázku, ktorý z dvoch citátov Biblie je nám milší: „Dúfajte, ja som, nebojte sa!“ alebo „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu!“, myslím, že väčšina bude naklonená pracovať s prvým citátom. Pán Ježíš veľmi dobre vnímal, ako strach a úzkosť obmedzuje učeníkov, preto ich opakovane povzbudzuje, dodáva im odvahu: „Čo sa bojíte, ľudia malej vievery?“; „Dúfajte, ja som premohol svet...; „Vstaňte a nebojte sa!“ Ale na druhej strane nás Božie slovo preberá a chce, aby sme sa zorientovali vďaka pozitívemu zážitku strachu: „Boj sa Bohom“; „Nech sa bojí Hospodina celá zem“; „Vy, ktorí sa bojíte Boha, počujte...“

Človek nie je dosť múdry. Život, najcennejší dar, miluje nadovšetko, ale dokáže ho aj zbabrať a úplne premáriňa. Je slobodnejší viac ako kedykoľvek v minulosti, ale robí množstvo zlých rozhodnutí. Dar života si kradmo uchmatne, ale múdrostou Darcu pohráda. Blázivo sa vy medzuje voči Stvoriteľovi a Darcovi života, je presvedčený, že si poradí sám. Prostredie, v ktorom sa pohybuje, je bohaté na množstvo povrchných informácií, zaostrených na momentálny zážitok sebeckého dobra. Rýchlosť, akou sa informácie v globálnom, digitálnom svete získavajú, je šialená. Deň čo deň je človek ohľupovaný novými, strhujúcimi zážitkami a obrazmi. Väčšinu z nich rozšírujú ľudia s nevyriešenými problémami a tragickými životnými príbehmi. Projekty Babylonskej veže sa dodnes opakujú v živote jednotlivcov aj celých spoločností.

„Boha sa boj,“ je jednou z najdôležitejších výziev, lebo bázeň je počiatkom múdrosti. Tej múdrosti, s ktorou sa človek nerodí, ani ju nezíska absolvovaním univerzity. Len ten, kto vykročí cestou bázne, môže naplniť svoj život múdrostou od Hospodina. Tou múdrostou je milosť pre život v láske. Radi o láske hovoríme, súmame, aj sa tešíme z chvíľových zážitkov lásky. Avšak láska je hodnotou celého života, hodnotou živej viery v Boha – Boh je láska! Pán Ježíš nám zanechal upozornenie: „... bude rozmnožená nepravost, ochladne láska mnohých“ (Mt 24, 12). Ak začína láska v našom srdci chladnúť, musíme sa vždy čas zastaviť a vyznať nepravost, s apoštolum Pavlom začíti hlbku zodpovednosti, ku ktorej sme vedeni bázňou pred Bohom: „Preto zohľadnám kolená pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopíť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hlbka, a poznati Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou“ (Ef 3,14 – 19).

J. Stupka

Vidíme jen náznak věcí

Moc ráda sedím ve vlaku u okna. Máme tak možnosť pozorovať krajinu ubíhající za oknem. Stromy, keře, bílé rozkvety miský černého bezu, červené vlnčí máky nebo na růžově květy šípkou. Jak vlak nabírá na rychlosť, nestáčim už sledovať květy a listy strojů dopodrobna. Vlak letí a nakonec se ze všeho stanou jen barevné linie zelené, červené a bílé. Ale když vlak zastaví, vidím zas už všechny drobnosti. A tak je to i námi.

Čím rychleji prolétáme svým životem, tím méně podrobností vidíme, až nám všechno splyne v jeden vánec. Představují si, kdyby tak vlak jel ještě rychleji, viděla bych jenom náznak věcí a na vině je rychlosť. Život je v dnešní době tak rychlý, že nestáčíme pozorovat všechny jeho drobnosti, které mohou být důležité. Vše mi splývá, jen proletí kolem a možná se kolem mihnu i věci, které by mi neměly uniknout. Vím, že bych měla zpomalit, abych viděla zřetelnější, ale většinou to neudělám. Pán Bůh nás však stvořil tak, že s přibývajícími léty naše tělo stárne a nakonec nás donutí zpomalit. Pán Bůh má veškerou moudrost a je milosrdný.

Počítá s námi, i když vidí naše nedokonalosti a chyby, má s námi trpělivost, když vidí naše zpomalení způsobené věkem, že už nejsme tak výkonné, jak tomu bylo dříve. V Bibli je napsáno, že zde, na zemi, vidíme jen náznak budoucích věcí, ale až budeme tam, u Pána, budeme vidět opravdově, tak... jak věci jsou. V Žalmu 103, 5 se píše, že jsme jen vánec, který se objeví a zase zmizí. Představují si to jako velmi rychlou jízdu, kdy nám všechno stvoření, jak je dosud vidíme, splyne v jedno. Nakonec se zastavíme a budeme doma, u Pána Ježíše. Tam už nebude žádný spěch a chvat. Tam už v klidu spočineme napořád. Kéž bych se zklidnila už zde na zemi, abych mohla lépe vnímat to, co mi dnes chce Pán Bůh říci.

Co pro to mohu udělat, je studovat Boží Slovo a prosit Pána Ježíše Krista o nové srdce plné Jeho pokoji.

To mi tento svět nikdy nemůže dát. Proto toužím být v Pánově blízkosti každý den.

Marie Horáčková

Zásluhy patří komu?

Když jsem byl ještě malý, už jsem mohl chodit do výborné nedělní školky. A často mne rodiče brávali sebou i do běžných bohoslužebných shromáždění pro dospělé. Protože jsem tehdy žil v Polsku, bylo kazatelovo kázání vždy buďto v polštině nebo v němčině. Bylo to ještě ve dnech míru, před druhou světovou válkou. Jako dítě jsem vžádnu, hutnému kázání sice ještě nerozuměl, ale vycítil jsem, že kazatel mluví o něčem vžádném. A pozoroval jsem na tvářích posluchačů velkou soustředěnost, téměř bázeň. Tato jejich vžádnost mi byla potvrzena, když po kázání nastala chvíle společných hlasitých modliteb, jak je u baptistů zvykem.

Shromáždění povstalo a lidé se začali hlasitě modlit k Bohu. A to s takovou horlivostí a zápalom a i velkým počtem, že mnou to přímo zachvělo. Jako by mnou hýbalo nějaké vodstvo velké, silné řeky. V mé mysli se pojednou usadila velká, silná myšlenka, mocné rozhodnutí: „Až budu velký, tak se chci také modlit k Pánu Ježíši, o němž jsem už hodně slyšel!“

Nyní, už jako dospělý věřící vidím tolik důvodů k modlitbám nejen prosebných, ale i díky činům, že mne to až zneklidňuje. Dobrota, zřetelně plynoucí z množství Jeho darů, až svírá moje citlivé svědomí. Jak mohou naše ústa ještě mlčet?! Boží zásluhy jsou nebetyčné a až do nebe sahající!

Doba adventní, doba vánoční a doba daru nového roku. Jakým mocným unisónem nás přeci k tomu volají. Jak důrazně to činí čas nového roku, ve kterém se niní nacházíme. Z čeho se skládá? Skládá se z pouhého času, a ten je složen ze samých vteřin a vteřinek!

Dar času. Mezi lidmi je známé „bledé“ úsloví, že čas jsou peníze. Český básník Jan Neruda zde pojmenoval: „Čas že jsou peníze? Nikoliv! Peníze se nerovnají času! Bez peněz se dá vždy ještě mnoho udělat, ale bez času už nic!“ Každé naše hnuty je spojeno s časem. Bez času k životu už nic nevykonáme, ruce se už nepohnou, už neučiníme ani krok, všechna aktivity se skončila.

Boží dar času je velmi významný! Jak to řekl žalmista? „Bože, v rukou tvých jsou časové možnosti“ (Ž 16, 31), Bible kralická.

R. Novák

Československá baptistická konvence v USA a Kanadě

Rodná zem je místo, kde určitá skupina lidí sdílí společnou historii a má hlubokou kulturní asociaci, zeměpisnou oblast, ve které se formuje specifická identita.

Není ní dražšího než domov. Násilný odchod z vlasti bez možnosti návratu je velmi krutá forma trestu.

Lidé se rozhodují k emigraci z několika důvodů. Některé se týkají náboženské, politické nebo ekonomické svodody. V případě Čechů a Slováků hlavním důvodem byla svoboda vyznání. Na druhém místě to byly důvody politické, na třetím existenční. Říká se, že na světě snad není země, kde by nežili Češi a Slováci.

První zmínka o emigraci z Čech do Severní Ameriky je z první poloviny 17. století, po prohrané bitvě na Bílé hoře v roce 1620. Tuto bitvou je označován počátek pronásledování protestantů a ztráty národní nezávislosti.

Po té následovala rekatolizace Čech a Moravy. Císařský patent z roku 1627 nařizoval přijetí katolické víry anebo vystěhování. To způsobilo hromadný odchod z českých zemí. Celé rodiny uprchly do různých evropských států a také do Ameriky. Odhaduje se, že v té době opustilo svou vlast 150 000 až 200 000 českých protestantů, mezi nimi i významná osobnost, učitel národů Jan Ámos Komenský.

Prvním známým českým emigrantem do Ameriky byl Augustine Herman (1621–1686), český šlechtic, který přišel do New Yorku v roce 1633. Hrabě Móric Beňovský (1746–1786), král Madagaskaru, byl prvním Slovákem, který přišel do Ameriky v roce 1785.

Masová emigrace do Ameriky, z politických důvodů, se datuje do 19. století. Krátce po příchodu do Ameriky Češi i Slováci vydávali své noviny, knihy a zakládali vlastní školy.

Největší středisko Čechů se nacházelo v Chicagu, v Illinois, a střediskem Slováků byl Pittsburgh v Pennsylvani. Podle sčítání obyvatel v USA z roku 1990 jsou druhou největší částí slovenských etnických skupin Slováci. V současné době žije ve Spojených státech 797 764 lidí slovenského původu. Sčítání obyvatel v USA z roku 2010 uvádí, že 1 533 826 Američanů je původem českého anebo má původ částečně český, a dalších 441 403 lidí uvádí své předky Čechoslováky.

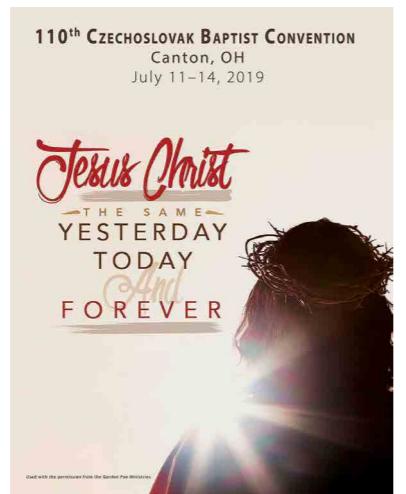
Baptistická práce mezi Čechy a Slováky v Americe začala v roce 1887. První český baptistický sbor v Chicagu, v Illinois, se stal kolébkou česko-slovenské misijní práce. Bohoslužby zahájil v neděli 8. ledna 1888 kazatel L. Lany, misionář pracující mezi Čechy, a 3. února 1888 bylo šest lidí pokřtěno na vyznání své víry v Pána Ježíše Krista.

V průběhu roku bylo pokřtěno dalších dvacet lidí a skupinka se rozrostla. Po dvou letech se kazatel L. Lany vrátil k práci mezi emigranty na ostrov Ellis, vstupní brány do USA.

Kazatel Prvního německého baptistického sboru v USA Jacob Meier navázal kontakt s kazatelem Jindřichem Novotným z Prahy ohledně misijného práce. J. Novotný doporučil Jana Kejře, českého kolportéra Biblí. J. Kejř nabídku přijal a službu započal 5. února 1891.

Čeští a slovenští baptisté hledali příležitost ke sjednocení. V roce 1902 kazatel Prvního českého baptistického sboru Václav Králiček navrhl společné shromáždění v Chicagu. V Den díkůvzdání v roce 1909 se pod jeho vedením sešla první Slovenská baptistická konvence (*z latinského conventio, shromáždění, dohoda - pozn. redakce*).

Mezi delegáty byli přítomní také kazateli a laická pracovníci polských baptistických sborů. Za účelem organizace konvence zvolila z rady kazatelů čtyři vedoucí pracovníky: kaz. Václava Králička prezidentem, kaz. Matthiase Steučka viceprezidentem, kaz. Karla Střelce zapisovatelem a kaz. Václava Hlada pokladníkem. Tři roky na to, na konvenci v Poundu, ve Wisconsinu, z rozhodnutí členů konvence se polstí a československá baptisté rozdělili. Následkem toho byla Slovenská baptistická konvence rozpuštěna a okamžitě ustavovena Československá baptistická konvence v Americe. Sešla se v následujícím roce

s rodnými zeměmi ve střední Evropě, se konvence zaměřila na Haiti a podporovala evangelizaci a zakládání sborů v této karibské oblasti. Slovenské země však nikdy neupadly v zapomění.

V letech 1970 – 1980 se konvence opět navrátila ke své první lásce v podpoře šíření evangelia v Československu, tentokrát prostřednictvím rozhlasové stanice Trans World Radio (TWR) v Monte Carlo. Prvním známým českým emigrantem do Ameriky byl Augustine Herman (1621–1686), český šlechtic, který přišel do New Yorku v roce 1633. Hrabě Móric Beňovský (1746–1786), král Madagaskaru, byl prvním Slovákem, který přišel do Ameriky v roce 1785. Masová emigrace do Ameriky, z politických důvodů, se datuje do 19. století. Krátce po příchodu do Ameriky Češi i Slováci vydávali své noviny, knihy a zakládali vlastní školy.

Největší středisko Čechů se nacházelo v Chicagu, v Illinois, a střediskem Slováků byl Pittsburgh v Pennsylvani. Podle sčítání obyvatel v USA z roku 1990 jsou druhou největší částí slovenských etnických skupin Slováci. V současné době žije ve Spojených státech 797 764 lidí slovenského původu. Sčítání obyvatel v USA z roku 2010 uvádí, že 1 533 826 Američanů je původem českého anebo má původ částečně český, a dalších 441 403 lidí uvádí své předky Čechoslováky.

Baptistická práce mezi Čechy a Slováky v Americe začala v roce 1887.

První český baptistický sbor v Chicagu, v Illinois, se stal kolébkou česko-slovenské misijní práce. Bohoslužby zahájil v neděli 8. ledna 1888 kazatel L. Lany, misionář pracující mezi Čechy, a 3. února 1888 bylo šest lidí pokřtěno na vyznání své víry v Pána Ježíše Krista.

V průběhu roku bylo pokřtěno dalších dvacet lidí a skupinka se rozrostla. Po dvou letech se kazatel L. Lany vrátil k práci mezi emigranty na ostrov Ellis, vstupní brány do USA.

Kazatel Prvního německého baptistického sboru v USA Jacob Meier navázal kontakt s kazatelem Jindřichem Novotným z Prahy ohledně misijného práce. J. Novotný doporučil Jana Kejře, českého kolportéra Biblí. J. Kejř nabídku přijal a službu započal 5. února 1891.

Čeští a slovenští baptisté hledali příležitost ke sjednocení. V roce 1902 kazatel Prvního českého baptistického sboru Václav Králiček navrhl společné shromáždění v Chicagu. V Den díkůvzdání v roce 1909 se pod jeho vedením sešla první Slovenská baptistická konvence (*z latinského conventio, shromáždění, dohoda - pozn. redakce*).

Mezi delegáty byli přítomní také kazateli a laická pracovníci polských baptistických sborů. Za účelem organizace konvence zvolila z rady kazatelů čtyři vedoucí pracovníky: kaz. Václava Králička prezidentem, kaz. Matthiase Steučka viceprezidentem, kaz. Karla Střelce zapisovatelem a kaz. Václava Hlada pokladníkem. Tři roky na to, na konvenci v Poundu, ve Wisconsinu, z rozhodnutí členů konvence se polstí a československá baptisté rozdělili. Následkem toho byla Slovenská baptistická konvence rozpuštěna a okamžitě ustavovena Československá baptistická konvence v Americe. Sešla se v následujícím roce

Nataša Laurincová

Časopisy

Prvním časopisem ve spojitosti s konvencí byl *Zora*, který vycházel jednou měsíčně ve slovenštině.

Bylo o tom rozhodnuto na Slovenské baptistické konvenci v roce 1912. Redaktorem byl zvolen Ján Kana.

Roční předplatné bylo 25 centů, do Evropy 35 centů. V roce 1919 časopis přestal vycházet. Téhož roku se členové konvence rozhodli vydávat měsíčník *Pravda*, který byl těsně spjatý s Československou baptistickou konvencí.

První číslo *Pravdy* bylo vydáno v dubnu

1920 Biblickým kroužkem československých baptistických sborů v Chicagu. Tento časopis převzala v roce 1922 Československá baptistická konvence. V roce 1927 měl časopis dvě sekce – slovenskou a českou. Ke spojení *Pravdy* a *Slavné naděje*, mezidenominaciálních novin redigovaných Dr. V. J. Vitou, došlo v roce 1929, a tak vznikl časopis

Pravda a Slavná naděje. Svou sekci v konvenčním časopise mělo i mládežnické periodikum (*Konvenční záblesky*) založené v r. 1939 a v r. 1941 nazváne *Náš úkol*.

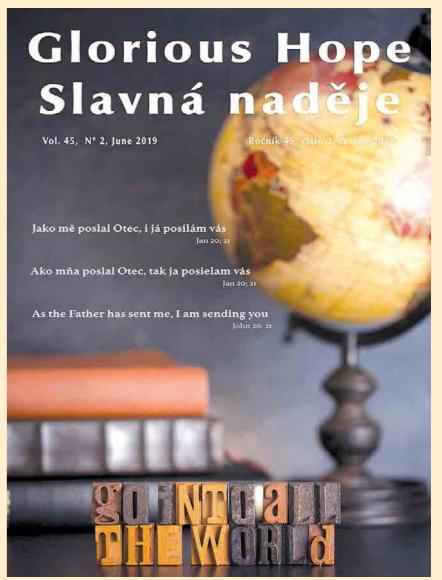
Několik redaktorů se vystřídalo a časopis dosáhl pověsti duchovního, vzdělávacího a informativního časopisu.

V roce 1974 byl z názvu vypuštěn výraz *Pravda a časopis* se začal jmenovat *Slavná naděje*. Bylo také rozhodnuto, že bude vycházet čtvrtletně a všechny náklady budou hrazeny konvencí.

Od roku 1977 *Slavná naděje* vycházela každý druhý měsíc. Titul *Slavná naděje* byl v roce 1979 upraven na *Glorious Hope – Slavná naděje*.

Po dobu své existence časopis prošel mnohými změnami.

V současné době vychází čtyřikrát za rok. *Glorious Hope – Slavná naděje* je misijním nástrojem Československé baptistické kon-

vence v USA a Kanadě, spojující Čechy, Slováky a další Slovany po celém světě.

Nataša Laurincová

Kolportéři

Vzpomínejte na ty, kteří vás vedli... „Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve věře!“ (Žd 13, 7)

Část první

Nedávno jsme si připomnali sto let společné práce baptistů v Československu, v nově založené Bratrské jednotě Chelčického.

V historickém semináři jsme hovořili o růstu našich sborů i v těch nejvíce obdobích v životě našeho národa. Uvědomili jsme si, že sbory rostly několika způsoby – vnitřní misií, cinností misionářů ze zahraničí, přichodem reemigrantů... Významnou úlohu v šíření evangelia již od počátku měli také bratři a sestry, o kterých se moc nemluví. Možná, že se o nich vůbec nemluví. **Byli věrnými, a přitom mnohdy naprosto ne-**

od člověka k člověku – tak, jak to dělala prvotní církve. Ale šlo také o pronásledování kolportérů, protože podle mandátů platných v té době na území Čech mohlo být kolportér „kacířský“ knih vymrskán, ale také bez milosti utopen. Můžeme v této chvíli zmínit například šíření výtisků Bible kralické a další literatury Jednoty bratrské. Bratrská tiskárna nebyla úřady povolena, byla umístěna na utajeném místě (nejprve do roku 1503 v Litomyšli, od roku 1515 v Mladé Boleslavě, od roku 1562 v Ivančicích u Brna a od roku 1578 na tvrzi v Kralicích) a její výtisky byly považovány za kacířské. V roce 1624 byl vydán pobělohorský rekatolizační patent, a tím byly postaveny místo zákon všechny protestantské církve, a tím i veškerá nekatolická literatura. A opět se setkáváme s „kolportéry“, tedy s těmi, kteří přecházeli tajně hranice ze souseďního Saska, aby přinášeli do Čech evangelickou literaturu, a především tzv. halšské vydání kralického překladu Bible. Často tímto způsobem s knihami přicházeli čeští protestantští emigranti, jako třeba Václav Klejch (1678–1737) a Kristián Pešek (1676–1744). Pozvolné uvolňování občanských a náboženských svobod ke konci 19. století přineslo větší rozvoj kolportáže traktátů, knih, časopisů a také výtisků Bible, ke konci 19. století dovezených do Čech prostřednictvím biblických společností. Pro mě dnešní téma je důležitým datem 7. března roku 1804, kdy byla založena v Londýně „The British and Foreign Bible Society“ (BFB) – Biblická společnost britská (někdy britická) a zahraniční a o 61 let později, tedy v roce 1865 byla založena její pobočka v Praze, tedy přesněji řečeno, biblický sklad této společnosti. Hlavním posláním biblických společností – jak návštěvou již jejich název – je **rozšířování Pís-**

ma svatého všem národům, a to v jejich jazyčích a nárečích. Jistě by bylo zajímavé hovořit o vzniku této společnosti na základě touhy jednoho patnáctiletého velšského děvčete vlastnit Bibli v rodém jazyce. To ovšem není dnešním tématem. Budeme se věnovat kolportérům českých Biblí a české duchovní literatury.

Jak už víme, v roce 1865 vznikla v Praze počátky její práce byly nesmírně těžké. Pobočka totiž nedostala knihkupeckou koncesi, což podle tehdejšího tiskového zákona znamenalo, že směla šířit pouze ty výtisky Bible, které pocházely z vlastního nakladu. Protože však české překlady Bible byly tištěny v zahraničí, byla prodejna na Václavském náměstí 778 (dnes je v těchto místech pasáž U Stýblů) označena pouze jako „Sklad Britské a zahraniční společnosti biblické“. Za pět měsíců činnosti v roce 1865 bylo prodáno 11 429 výtisků Bible a Nového zákona. To se pochopitelně nelíbilo úřadům, proto byl sklad přestěhován z rušného Václavského náměstí do postranní Spálené ulice a později se musel ještě několikrát stěhovat.

Koncesi knihkupeckou získala BFBS až v roce 1869, kdy se společníkem stal i Karl Martin Stahlschmidt, jehož jméno známe již v souvislosti s bratrem Jindřichem Novotným. Zprávy o činnosti pražské pobočky označují tehdejší šíření Bible v Čechách za obdivuhodné. Za zmínku stojí i případ, kdy bylo roku 1876 v několika posádkách kolportérů dovoleno navštívit kasárny, a mezi vojáky se tak prodalo 4000 výtisků Bible. Už několikrát zaznělo slovo „kolportér, kolportáž“. **Kdo je to vlastně kolportér?** Slovo pochází z francouzského slova „colporteur“, což znamená „roznašeč“. Toto slovo vychází z ještě staršího latinského výrazu „collum“ a „portare“ – vyslaný. Jednalo se o osoby roznášející nebo nabízející noviny a knihy, i když se někdy jednalo pouze o podomní sběrače předplatného. Kolportáž, tedy „roznáška“, mohla být konána buď jako záležitost komerční, kdy ji

Predvolebná výzva

Vážení pastieri, vedúci spoločenstiev, modlitebniči, Cirkev Ježiša Krista!

Dovolte, aby sme Vás slobom Písma Druhá kniha kronik 7, 14 srdečne pozdravili na začiatku roku 2020.

„a môj lúd, ktorý sa volá mojím menom, sa skloní a bude sa modliť, bude hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest, ja vypočujem z neba, odpustím ich vinu a ich zem uzdravím.“

Už dlhšiu dobu viacerí prežívame na liehavú potrebu zmobilizovať Cirkev k modlitbám v našom národe a postaviť sa proti zlu, ktoré sa v našej krajine rozráma.

Vieme, že po Slovensku povstalo veľa modlitebnych skupín, vzácnych modlitebničkov, a to je určite Božia odpoveď na túžby, ktoré

vykonával pouliční prodejce, ale také jako zcela nekomerční záležitost, pri níž byly kolportované náboženské tiskoviny, časopisy a predvídajú Bible. Od samého počátku byla kolportáž v našich zemích řízena zákony, nejprve těmi Rakousko-Uherskými. Tisk knih a časopisů a jejich šíření bylo řízeno šestnácti monarchistickými zákony – povšimněte si jejich názvů: trestním zákonem z roku 1852, vojenským trestním zákonem z roku 1855, rakouským tiskovým zákonem z roku 1862, trestní novelou z roku 1868, trestním rádem pro řízení ve věcech tiskových z roku 1873, trestním zákonem uherským z roku 1914 a uherským zákonem o urážkách z roku 1914. **Ano, čtete správne, kolportáž se řídila trestními zákony.** Tyto zákony nahradily původní absolutistické zákony habsburské monarchie a byly přijaty po obnovení ústavnosti z roku 1860 a po vydání tzv. únorové ústavy v roce 1861. Jestliže hovoříme o trestním zákonu a trestní novele, potom nás nepřekvapí, že **kolportéři byli často pronásledováni úřady, byly jim zabavovány Bible, časopisy a ostatní literatura, byli vězněni, a i jinak pronásledováni.** Novelizovány byly tyto zákony až po vzniku první republiky po roce 1918. I potom byla ovšem kolportáž přísně sledovaná. Vypovídá o tom například následující dokument, jeden z mnoha: Okresní soud v Jičíně vydal rozsudek, podle kterého byl „Walter Hoffmann, pastor, vinen, že dne 29. XII. 1923 rozdal různým osobám tištěné plakáty, tudiž tiskoviny, které se rozdávaly na veřejných místech, přispěl tak k vykonání trestního činu; ježto neměl zvláštního povolení bezpečnostního úřadu, tj. okresní správy politické, přestoupil tím tiskový zákon... a odsuzuje se k pokutě peněžní a v případě nezbytnosti k vězení a k náhradě nákladů řízení trestního.“ Zajímavé je např. ustanovení zákona 126/1933, které říká: „*Kolportovati tiskopisy, pokud jejich kolportáž není zakázána, smějí jen osoby, které dokonaly šestnáctý rok svého věku a jsou opatřeny všeobecnou občanskou legitimací nebo ji-*

Slavomila Švehlová
Pokračování příště...

vkladá do našich sŕdc sám Boh. S novým rokom vstupujeme do predvolebného obdobia a uvedomujeme si, že nás Boh nám dal do správcovstva tuto krajinu a v nej aj našich spoluobčanov, ktorých máme milovať, pomáhať im a byť pre nich svetlom i soľou.

V uplynulom roku sme boli svedkami odkrycia mnohých klamstiev a nespravidlivostí páchaných v tejto krajine.

Prosíme, očistíme si srdcia pred naším Bohom a volajme v pokání, aby sa nebeský Otec zlutoval nad našou krajinou a dal nám milosť pri nastávajúcich voľbách, nech našu krajinu spravujú ľudia zbožní, ktorí majú vo svojom srdci rešpekt a úctu voči zvrchovanému Bohu a Ježišovi Kristovi – nášmu Spasiteľovi a Záchrancovi. Prosíme Vás, drahí pastieri, vedúci spoločenstiev, ktorí ste vydali svoje životy do služby Najvyššiemu a Jedinému, ktorý má moc a právo na každú živú bytosť a všetko, čo nám dal do správcovstva, na liehavu vyzývajte našich

Za Správnu radu platformy Krestania v meste Rút Kraičiová, Bratislava

ným průkazem totožnosti.“ Kolportáž se také podle tohoto zákona nesměla provádět v blízkosti škol nebo kasáren. Pro kolportáž Biblí a duchovních časopisů byl důležitý §10 tohoto zákona, který stanovil: „*Neperiódickému tiskopisu rázu uvedeného v §2, odst. 1, který byl vydán v cizině, může ministerstvo unitra odníti právo dopravy poštou a po železnici nebo zakázati jeho rozšírování vůbec.*“

Přes všechny těžkosti, nepřízeň úřadů a další překážky pracovala na našem území celá řada obětavých misionářů a kolportérů. Na následujících řádcích si můžeme přečíst jména některých z nich...

Můžeme říci, že prvním kolportérem na území Čech byl bratr Adolf Weise. Žil sice ve slezském městečku Voigtsdorf (ano, v tom Voigtsdorfu, kde žil např. baptistický kazatel Gottwald a později i Magnus Knappe), byl však původem Čech. Roku 1844 se vydal jako právě vyučený hodinář – jak bylo tehdy zvykem – na zkušenou. Došel až do Berlina, kde se dostal do baptistického sboru, uvěřil zde a byl na vyznání víry pokřtěn. Po svém obrácení se r. 1848 bratr Weise vrátil domů jako kolportér Biblí a biblických traktátů. Dne 19. října 1848 došel z Voigtsdorfu přes Kladsko a další městečka do Šonova a do Broumová, kde vydával jasné svědecství a nabízel Bible, pochopitelně tehdy v německém jazyce.

I **Magnus Knappe** byl do určité míry kolportérem, protože přinášel na území Čech tolik žádané Bible a Nové zákony.

I **August Meereis** začínal svou činnost jako kolportér Biblí, „Vídeňské biblické společnosti“. V této chvíli chci připomenout také **Jindřicha Novotného**. Na jeho duchovní formování měl významný vliv východočeský kolportér „Biblické skotské národní společnosti“ Jan Balcar, a také jeho setkání s Adriánem van Andelem, misionářem Svobodné skotské církve, který jej povzbudil ke studiu teologie a k zapojení do misijní práce.

Slavomila Švehlová
Pokračování příště...

bratov a sestry, aby sme sa pokorili, modlili a postili za našu krajinu. Chceme to urobit spolu a tiež prakticky. Formulár, do ktorého sa budete môcť zapísť do nepretržitej 40-dňovej národnnej modlitebno-pôstnej retáže, so začiatkom 20. 1. 2020, nájdete na stránke <https://www.krestaniavmeste.sk/>

Modlitebná retáž bude 24/40, rozdelená na 1 hodinové modlitby pre spoločenstvá, skupinky i jednotlivcov. Jednotlivé dni i hodiny po zaplnení formulára môžu byť ďalej vyplňané i duplicitne. Prosíme Vás o šírenie tejto správy, sme nadšení, že sa môžeme i takto zjednocovať. Nech Vám náš nebeský Otec zehná! Ďakujeme za Vás, Vaše nasadenie za Božie kráľovstvo! Sme v tom spolu s Vami a zehnáme Vám v tom drahom a mocnom mene Pán Ježiš Kristus!

Za Správnu radu platformy Krestania v meste Rút Kraičiová, Bratislava

Ježiš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky

Tento citát z Bible, z listu Žd 13, 8, byl mottem konference „100 let spolu“. Jednotliví kazateli se ve svých kázáních zaměřili na minulost, přítomnost a budoucnost Bratrské jednoty baptistů a to právě na pozadí tohoto nádherného zaslíbení, ujištění, že Ježiš Kristus je stály, je neměnný.

Chci se nyní zaměřit přímo na osobu Ježíše Krista, v čem je konkrétně stejný, v minulosti, přítomnosti a v budoucnosti. Protože Ježiš Kristus to řekl v době svého pozemského života, za Jeho minulost budu považovat dobu před Jeho včelením, za přítomnost budu považovat Jeho pozemské působení v lidském těle a za budoucnost veškeré období po Jeho nanebevstoupení. To znamená, že fakticky jde o minulost, přítomnost i budoucnost církve. Proberu to nyní ve třech oblastech.

1. Ježiš Kristus je stejný ve své lásce

Láska Ježíše Krista k nám sahá do samého propočátku, Pavel píše v Ef 1, 4 o našem vyvolení již před stvořením světa. Ono je to těžké k pochopení, ale jedno je jisté, že On opustil nebeskou slávu z lásky k lidem, aby hledal to, co zahynulo. Jeho působení zde na zemi apoštol Jan vyjádřil slovy: „Miloval své, kteří jsou na světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce (J 13, 1). Jeho láska nekončí, ale On se za nás přimolvá u svého Otce (J 12, 1).“

Vrchol lásky Pána Ježíše vnímáme především v Jeho oběti za nás, vždyť On zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšní (Ř 5, 8), On si nás zamiloval jako první (J 1, 10). Pro nás je velmi důležité pochopit hloubku Jeho lásky. Proto se Pavel modlil za efezské, aby poznali Kristu lásku v její plnosti (Ef 3, 18-19).

Věříci je v pokušení v některých životních situacích pochybovat o neměnné lásce Ježíše Krista. Přichází nemoc nebo nějaký nezdár, neštěstí a dábel se nám snaží namluvit, jakoby se Ježísova láska umenšíla, ale to není pravda. Také když upadneme do vážného hřachu, dábel se nám snaží namluvit, že už nás Ježiš nemiluje, ale to není pravda. On se přece za nás přimolvá u nebeského Otce, On hledá ztracené, i ty, kteří se od Něho lehkomyslně vzdálili.

Můžeme proto s jistotou tvrdit a můžeme se na to spolehnout, že Ježiš Kristus se ve své lásce k nám nemění, byl, je a bude vždy stejný ve své lásce.

2. Ježiš Kristus je stejný ve své věrnosti k nám

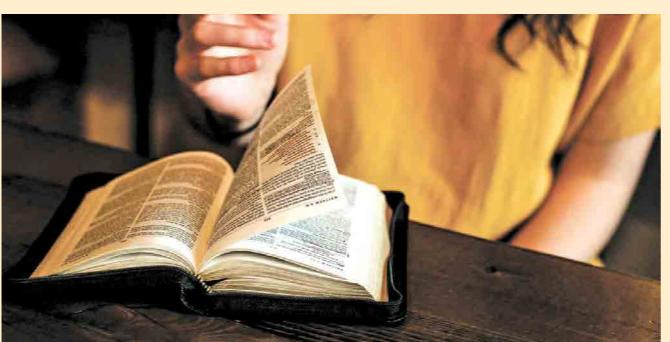
Věrnost je také projevem lásky, ale je to specifický projev, protože předpokládá vzájemný vztah, má to vlastně charakter smlouvy, závazku. Věrná osoba drží to, k čemu se zavázala, drží svůj slib. Boží věrnost vidíme zvláště na Jeho vztahu k Izraeli, tato věrnost Izraeli zůstává nemenná.

Věrnost Ježíše Krista můžeme vidět především na Jeho vztahu k církvi, ale také na Jeho vztahu osobně k nám. Apoštol Pavel píše: „Věrny je ten, který vás povolal“ (1Tes 5, 24). Ježiš se zavázal pečovat o svou církev. Ale protože je to vzájemný vztah, také my jsme se zavázali Jej následovat a poslouchat. Ovšem, běžně mezi lidmi platí, že když jedna strana poruší smlouvou, tak druhá strana již není smlouvou vázána. Věrnost Ježíše Krista je jiná; Pavel píše: Jsme-li nevěrní, On zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe“ (2Tim 2, 13).

Taková věrnost Ježíše Krista je naši velikou nadějí; protože On nám neodplácí podle našich skutků, On to s námi nevezdává, ale znova a znova se nad námi smilovává. Protože Ježiš Kristus je stály ve své věrnosti; byl, je a bude.

3. Ježiš Kristus je stejný ve své moci

Jeho moc můžeme jasně vidět v dávné době, v době Jeho působení

v lidském těle zde na zemi a také po Jeho odchodu ze země, i dnes. V prehistorické době se moc Ježíše Krista projevovala tvůrčím stvořitelským způsobem. Ježiš Kristus byl u stvoření a Jan píše, že „Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest“ (J 1, 3).

V době Starého zákona se Ježísova moc projevovala skrytě, Izraelité neměli tušení, kdo je doprovází v poušti. Ale Pavel píše, že duchovní skála, která je doprovázela, byl Kristus (1K 10, 4). V době, když Ježiš žil v lidském těle zde na zemi, konal mnoho mocných skutků, nad kterými lidé žasli. Evangelist o tom podávájí mnoha svědecství; On uzdravoval nevyléčitelné, vymítl démony, zázračně rozmnožil jídlo, ovládal přírodní životy. O tom jistě nepochybujeme. Ale co dnes? Mnozí křesťané se domnívají, že doba zázraků dávno skončila. Ale Ježiš těsně před svým odchodem ze země prohlásil: „Je mi dána všeliká moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18). To nebylo prohlášení jen pro ten okamžik, ale Jeho moc je stálá, trvalá.

Věříme, že i dnes Ježiš Kristus koná zázraky? Na konferenci „100 let spolu“ jsme slyšeli svědecství o jednom takovém zázraku, kdy dřívější předseda vlády v Etiopii, ateista, krutý a skorumpovaný muž, skončil pro své činy ve vězení a tam skrze zvláštní sny činil pokání a uvěřil v Ježíše Krista. Nejen v dávné minulosti pronásledovatel Saul, ale i dnes některí uvěří v Ježíše Krista zvláštním způsobem, skrče sen, zjevení, uzdravení, apod. Mnozí křesťané také mají osobní zkusenosti s uzdravením nebo konkrétní pomocí v nějakém problému.

Protože moc Ježíše Krista se neumenšíla, to jenom my někdy uvažujeme příliš racionalně a věříme jen v mříze pravděpodobnosti. My potřebujeme ještě jiný druh zázraků, který možná není tak na první pohled evidentní, ale je nesmírně důlež

„Z Božej milosti, nech sme ľuďmi nádeje“

Toto bolo heslo koncilu Európskej baptistickej federácie (EBF) v roku 2019, ktorý sa konal 25. – 28. septembra v Glasgow, v Škótsku. Sloboda náboženského vyznania alebo vieri bola klúčovou tému tohto výročného koncilu a heslo zdôraznilo „impulzy nádeje“ v celom regióne.

Mnoho členských jednot EBF pôsobí v krajinách, ktoré uplatnili reštrikcie na náboženskú slobodu, a táto skutočnosť bola reflektovaná aj na ostatnom koncile, kde tomuto problému boli venované dve plenárne zasadania a semináre. Prítomní mohli počuť svedectvá priamo od baptistov z postihnutých krajín ako Irak, Srbsko, Bulharsko a Ukrajina, ako aj od baptistických politikov, ktorí sa problematike venujú. Elijah Brown, generálny tajomník Svetového zväzu baptistov (BWA), ktorý je dlhorocným aktivistom v oblasti náboženskej slobody, priniesol do danej problematiky globálnu perspektívnu.

Koncil prijal k tejto otázke novú rezolúciu „O slobode náboženstva alebo vieri“, ktorá zdôrazňuje skutočnosť, že o túto problematiku majú baptisti trvalý záujem: toto je už

piata rezolúcia k tejto téme v priebehu posledných dvanásť rokov a štvrtá za posledné tri roky.

Rezolúcie pomáhajú členským jednotám posilniť ich obhajobu a generálny tajomník Tony Peck povzbudzoval všetkých baptistov, aby sme vychádzali z nášho spoločného dedičstva a aktívne sa zasadzovali a zapájali do kampaní v týchto otázkach. „My baptisti následujeme Thomasa Helwysa (nášho zakladateľa) pri obrane slobody náboženstva pre všetkých.“ Dodal, že je prekvapujúce, ako niekedy „objavujeme najsielnnejšiu nádej v Kristovi u tých, ktorí trpia pre svoju vieri“.

Druhá rezolúcia „O Klimatickej zmene“ bola prijatá na záver stretnutia, ktoré sa konalo v Škótsku v roku 150. výročia založenia Baptistického únia Škótska. Rekordný počet delegátov, okolo 170, z viac ako 40 členských jednot sa stretlo, aby hovorili o práci EBF, ktorá zasahuje okrem Európy aj Severnému Afriku, Blízky východ a Strednú Áziu.

Tohto roku bol na koncile zvolený a ustavený aj nový prezident EBF brat Meego Remmel z Estónska, ktorý nastúpil po Jenni

Entricam z Veľkej Británie, ktorej sa skončilo jej dvojročné funkčné obdobie. Významnou udalosťou bolo aj ukončenie prvého cyklu programu *Transform*, ktorý vychovával mladých vedúcich. Šesť mužov a päť žien sa zúčastnilo na tomto dvojročnom programe, ktorý ponúkol rast v kresťanskom učenictve, charaktere a vodcovstve. Českých a slovenských baptistov reprezentovali na koncile Pavel Coufal, Jan Jackanič, Diana a Shane McNary, Ruth Maďarová, Ján Szöllőš a Benjamín Uhrin. Texty rezolúcií v angličtine môžete nájsť na stránke EBF www.ebf.org.

Na základe článku P. Hobsona na stránke EBF pripravil J. Szöllőš.

Otevřen nový sborový dům v Olomouci

Prostory v historické budově na rohu Litovelské ulice a třídy Svobody prošly náročnou rekonstrukcí. Sbor BJB Olomouc zakoupil tutto budovu před třemi lety v říjnu 2019 ji začal využívat jako sborový dům. Každou neděli se zde konají bohoslužby – dopoledne v českém a odpoledne v anglickém jazyce – v týdnu probíhají setkání se čtením Bible. Každý čtvrtok v sále zkouší pěvecký sbor Fusion, který má už nyní 50 členů a další zájemci o sborový zpět přibývají.

Zeptali jsme se kazatele olomouckého sboru bratra Petra Coufala: Co je Fusion?

Jedná se o setkání mladých lidí. Kromě krátkého duchovního zamýšlení je toto setkání o hudbě a rozvoji hry na hudební nástroje. Sbor si sám vymýslí aranžé, například písničky, které mladí zrovna rádi poslouchají.

Jak vypadal dům před rekonstrukcí?

„Když jsme přišli, našli jsme holé, mokré stěny. Celý objekt byl v na prostě dezolátním stavu. Vybydlený objekt jsme získali v pořadí od třetího majitele. Předchozí vlastníci sice měli s někdejším kinem rozmanité plány, měl zde být kulturní dům, fitness centrum, sklad sanitární techniky, ze všech ale nakonec sešlo. Dům nadále chátral. V Olomouci jsme neměli vlastní prostory, sedmkrát jsme se stěhovali.

Potřebovali jsme vytvořit domov, stálé zázemí pro společenství. Už jsme se nechceli stěhovat z místa na místo, a proto jsme v roce 2016 zakoupili bývalé kino“.

Jaké máte s využitím prostor další plány?

„V prvním patře vznikly úpravami celkem čtyři místnosti. Sloužit budou nejen církvi. Od listopadu využívá část objektu rodinné centrum Provázek, které se přestěhovalo do sborového domu z dosavadního působiště ve Štítné ulici. Program má dopoledne. Prostory tak budou velmi dobře využity a nebudou ladem. Vítány jsou všechny malinky s malými dětmi.“

Oprava, ktorou sbor financoval z daru cirkve i nedolitvami, trvala bezmála dva roky. Bouralo sa, posouvali sa príčky, objekt prošel kompletnou rekonstrukciou. Na dokončení ještě čekal balkón v prvom patre, na némž budou ve dvou radách umiestnené drevéne sedačky. Nejedná se o pôvodné sezení z kinosálu. Podařilo sa získat renovovaná sedadlá z auly pražskej univerzity. Tím se kapacita sálu se 180 miest zvýši o ďalších 26 sedadlach.“

Zdroj: <https://www.denik.cz/regiony/byvale-kino-lipa-po-promene-znovu-ozilo-podivejte-se-dovnitr-20191023.html> (Redakčně upraveno)

Oplatilo sa byť v Litoměřiciach

Tešil som sa na túto príležitosť z viacerých dôvodov. Mal som v srdci túžbu stretnúť sa s bratmi a sestrami, s ktorími sme sa pravidelne vídavali na celoštátnych konferenciach ešte za totality. Hoci sa mnohé naše hlavy postriebri, bolo úžasné vidieť známe tváre a v rozhovoroch zaspomínať na spoločné stretnutia pri rôznych príležitostach a pripomenúť si Božiu milosť a pravdivosť témy konferencie: *Pán Ježiš je ten istý učera, dnes i navždy*.

Ten druhý dôvod bol duchovný obsah konferencie, ktorý nám priblížili slúžiaci bratia kazatelia. Kázne boli umocňované pestrou paletou chváľ v podaní skupín z českých zborov a nezabudnuteľným vystúpením Jasu v zložení niekoľkých generácií. Doslova som bol unesený dynamikou programu v podobe video projekcie v pozadí a dokonalým ozvučením sály.

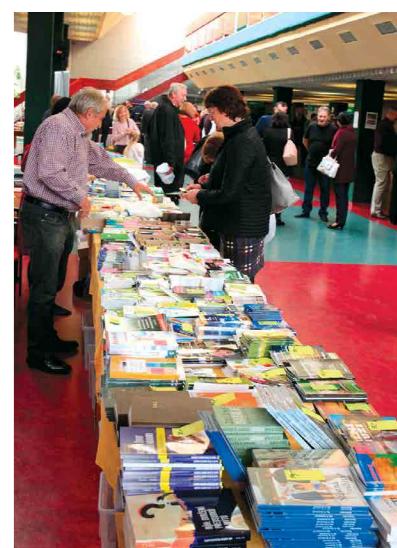
Trikrát sme mohli sledovať krátke zastavenia pri dôležitých milníkoch storočnej histórie v podoobe filmového pásu. Tým, že som si jednotlivé úseky odfotografoval, mohol som sa k nim vrátiť a spomínať na obdobie, ktoré si už pamäťam. Ako chlapec si už spomínam na obdobie, keď boli zatknutí niektorí ľudia z našho okolia a rodičia nám to aj vysvetlovali, ale vtedy som tomu nerozumel. Až neskôr som mohol pochopit, že oni niesli pohanu a utrpenie pre Ježiša Krista. Veľmi milé spomienky mám na návštěvu brata B. Grahama, Joni, Irwina a ďalších, s ktorými som sa mohol osobne stretnúť. Hoci pamäť slabne, tieto spomienky sa nedajú vymazať z pamäti. Útrapy z dlhého cestovania neza-

tienili skvelý zážitok a dobrý dojem z konferencie. Dúfam, že to nebola posledná spoločná konferencia, a túžim, aby sa jej odkaz neskončil len dobrými dojmami a spomienkami, ale aby som vedel naplniť príkaz Pána Ježiša pre dnešok a očakávať Jeho zasúlbenia pre budúcnosť.

Vladimír Malý,
Miloslavov

Fotoreportáž
Vladimír Malý

PARTNERI V NÁDEJI – päť rokov v službe

Ak jazyk nie je zaznamenaný do podoby písma, nie je možné preložiť žiadnu knihu, žiadnu učebnicu. A nielen to. Mnohé národy na svete si ani v 21. storočí ešte nemôžu prečítať príbeh o milosti – príbeh všetkých príbehov, v ktorom sa milujúci Boh skláňa k človeku, aby mu dal večný život, aby mu dal nádej!

Pred piatimi rokmi sme sa spolu s našimi besiedkami zapojili do jedného z projektov programu PARTNERI V NÁDEJI, konkrétnie do modlitebnej a finančnej podpory misijného projektu pre jazykovú komunitu OMBA v Keni (OMBA je pseudonym, ktorý sa používa z bezpečnostných dôvodov). Ludí v OMBA je približne 20 000. Väčšina z nich žije pod hranicou chudoby. Vyznávajú iné svetové náboženstvo ako kresťanstvo a nachádzajú sa v oblasti ohrozenej teroristickou skupinou. Trpia hladom, nedostatkom vody a majú zle vybudovanú infraštruktúru vrátane vzdelenávia. Projekt OMBA sa začal v máji 2013 otvorením malej súkromnej základnej školy. Vyučovanie v nej vedú miestni učitelia – kresťania. Škola je otvorená pre všetky deti od škôlkarov po 5. ročník bez ohľadu na kultúrnu a náboženskú pozadie. Personál školy tvorí trinásť ľudí a navštievuje ju stopäťdesiat detí, ktoré majú veľkú túžbu po vzdelení. Poslaním projektu je tiež alfabetizácia a podpora vzdelenia nielen detí, ale aj dospelých. Každý štvrtok ukončí štúdium čítania a písania alfabetizačnými skúškami aj cca sto dospelých. Všetky tieto aktivity projektu OMBA majú v dnešnej dobe migračnej krízy aj spoločenský význam, keďže zvyšovaním životnej úrovne miestneho obyvateľstva môžeme pomôcť ľuďom v komuniti žiť vo svojej krajinе. Táto komunita dostáva vďaka podporovanej miestnej škole nádej na lepšiu budúlosť a vďaka prekladu Biblie aj možnosť hlbšieho pochopenia kresťanstva a rozvoja viery v Boha.

Projekt OMBA si získal v našom zbere už svoje pevné miesto a stal sa súčasťou pravidelných modlitebnych aktivít, ale aj rôznych športových a predajných akcií s možnosťou získania finančných prostriedkov pre potreby projektu. Každú prvu nedelu sa s deťmi stretnávame v besiedke na spoločných modlitbách,

kde sa rozprávame o situácii v Keni a spoločne predkladáme pred Pána modlitebné potreby, o ktorých nám dnes už z Wycliffe Slovakia pravidelne píšu. Dnes sú ľudia z OMBY viac pripravení na evanjelium ako kedykoľvek predtým, a aj preto sme veľmi vďační, že Pán Boh naplnil jednu veľkú modlitebnú potrebu a pred časom bol ukončený a vytlačený preklad Novej zmluvy v jazyku OMBA. V oblasti OMBA dnes funguje šesť biblických studijných skupinek a prebieha tiež lekárska misia. Ďakujeme za všetky svedectvá o Božej dobrete a láske, ktoré z tohto chudobného kúta sveta dostávame. Sú povzbudením a požehnaním nielen pre malých besiedkarov, ale pre celý cirkevný zbor. Učíme sa, ako byť v službe vytrvali a ako môžeme mať zo služby požehnanie nielen my, ale aj naše okolie. Už každoročne v mesiacoch september a december organizujeme vo vestibule našej modlitebne s úmyslom finančne podporiť projekt OMBA jesennú a adventnú predajnú kampaň. Za dobrovoľnú cenu je možné si kúpiť niektorý z produktov domácej výroby (sušené aj čerstvé jablká, orechy,

bylinky, zaváraniny, sirupy, džemy, hríby, opekance, vianočné pečivo, vianočné dekorácie...), ktoré darovali naše sestry a bratia. O zber materinej dúšky, čistenie orechov, zber ríbezľí do džemu... sa vždy radi postarajú naši besiedkari. Postarajú sa tiež, aby predávané dobroty v stánku boli pekne zabalené, a takoto formou pridávajú svoju ruku k spoločnému dielu. Sme vďační za všetkých, ktorí nás podporili či už donesemím niektorého z produktoў do predaja, alebo jeho kúpou.

Počas päťročnej služby sme s Božou pomocou zorganizovali štyri ročníky zimného (bežkárskeho) a štyri ročníky letného BEHU PARTNEROV V NÁDEJI. Tieto športové aktivity boli výnimcoňné tým, že každý odbehnutý kilometer bol finančne sponzorovaný a našim zámerom bo-

lo motivovať hlavne deti k aktívnejmu pohybu a zároveň im vytvoriť priestor na službu. Sme vďační za sestry aj za bratov, ktorí finančne podporujú tento spôsob služby a dávajú tak možnosť účastníkom vynaložené bežecké úsilie premeniť na peniaze pomáhajúce v OMBE. Letný aj zimný beh sa uskutočňuje v priestoroch mestského lesoparku. Pre nedostatok snehu sme tento rok prijali ponuku mesta organizovať zimné podujatie na technicky zasnežovanej ploche s upravo-

vanou traťou v areáli plážového kúpaliska v Banskej Bystrici. Viacerí využili možnosť požičať si bežky, niektorí sa len učili bežkovať a zároveň sme mohli spoločne aj pomáhať. Je úžasné vidieť na tratiach bežat celé rodiny zložené aj z troch generácií... V organizačnej spolupráci BJB BB, CB BB, Evanjelického gymnázia BB, ZŠ Narnia BB, Wycliffe Slovakia a organizácie ZAARES Banská Bystrica sa do behov každoročne

zapojilo cca 250 bežcov (cca 200 detí), ktorí za dve hodiny behu spoločne odbehli cca 1500 km. Počas týchto akcií môžeme zažívať nielen radosť z pohybu, vzájomných rozhovorov, vytvárania nových priateľstiev a ekumenickej spolupráce, ale môžeme účastníkom tlmočiť svedectvá, modlitebné potreby a podčakovania od ľudí z OMBY. Finančne sme za toto obdobie podporili projekt OMBA sumou 15 000 eur.

Ako svedectvo o tom, že Boh koná v tejto veľmi chudobnej oblasti Kene a že naše modlitebné aj finančné úsilie pre misijnú podporu projektu OMBA má reálne výsledky, sme z rúk riaditeľa organizácie Wycliffe Slovakia Jara Tomašovského dostali jeden výtačok prekladu Novej zmluvy v jazyku OMBA. Na nedelňah bohoslužbách sme tak spoločne mohli ďakovať nielen za preklad Novej zmluvy do jazyka OMBA, ale za všetky formy požehnania, ktoré za päť

rokov našej zborovej služby mohli v OMBA príjať.

Ďakujeme Bohu za svedectvá z tejto oblasti – ukazujú nám aj našim besiedkarom, že je dobré v službe vytrvať a pokračovať v nej.

*Soňa Antalíková,
učiteľka malej besiedky BJB Banská Bystrica*

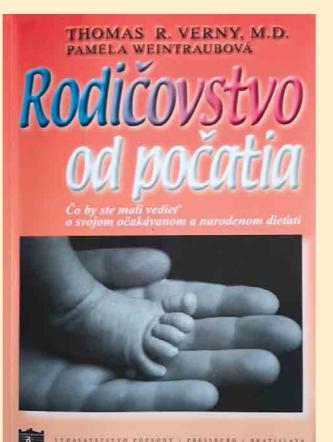
tam a robia z neho človeka, ktorý sa nejako správa a cíti.

Zaujímavé je tiež, že dieťa si pamäta nielen hľasy, ale napríklad aj hudbu, ktorú počulo v maternici. Detičky sa vo výskume priznámej melódii upokojili a načívali. Dozviete sa tiež, ako má depresia matky vplyv na vývoj dieťaťa a ako ho to predučuje k psychickej nestabilite, ako mu môže spôsobiť trvalé psychické poškodenie, alebo mu môže znižiť IQ. Dozviete sa tiež o výskumoch, ktoré poukazujú na súvislosť s vysokou hladinou stresu u matky a sexuálnej orientácie dieťaťa. Kniha tiež vo svetle poznatkov zdôrazňuje potrebu mat správne motívy pre počatie dieťaťa, poukazuje na to, že dieťa by mali ideálne počať ľudia, ktorí žijú ekonomicky, sociálne a psychicky stabilne.

V hre je totiž naozaj veľa: „Rané skúsenosti dieťaťa vo veľkej mieri rozhodujú o architektúre mozgu a o povahе, ako aj o rozsahu schopnosti dospelého človeka.“

Vrelo odporúčam, aby si túto knihu prečíta každý, kto sa chce stať rodičom. Informovanosť totiž zaručuje lepšie výsledky.

Rachel Orvošová

brušku, má vplyv na vývoj plodu. Zaujímavé sú zistenia o prenatálnej pamäti dieťaťa – teda, že dieťa si pamäta svoju existenciu a zážitky už od maternice a tieto zážitky ho podvedome ovplyvňujú počas celého života – hoci si na ne nevie spomenúť – sú

Inzerát

Nabízíme ubytování v rodinném domě pro 6–8 osob, v podhôrií Jeseníků v obci Víkýřovice, na ulikové trase Olomouc - Kouty nad Desnou. Blízko do hor (jízda v zime, turistika i cyklo v lete). Možnosť parkování na pozemku. Více informací na tel.: + 420 608 451 995, e-mail: vera.jersakova@centrum.cz
Véra Jersáková

Témata/témy časopisu Rozsévač/Rozsievač 2020

Číslo 03 2020 – ...Prečo zostať slobodný?

Číslo 04 2020 – ...Prečo byť spolu v dobrom aj v zlom? Veľká noc

Číslo 05 2020 – ...Prečo byť spolu a nielen vedľa seba?

Číslo 06 2020 – ...Prečo viac generácií spolu?

Uzávierka 10. 1. 2020

Uzávierka 10. 2. 2020

Uzávierka 10. 3. 2020

Uzávierka 10. 4. 2020

SLUŽBA

- nám umožňuje objavovať a rozvíjať naše duchovné dary (1 Kor 12).
- nám umožňuje zažiť zázraky (Ján 2).
- umožňuje nám zažiť radosť a pokoj, ktorý pochádza z poslušnosti (1 Pt 4, 10 – 11).
- pomáha nám viac sa podobať Pánovi Ježišovi. Ked' sa prestaneme zameriavať na seba a začneme si všímať druhých, budeme môcť vidieť ostatných, tak ako ich vidí Pán Ježiš, a my v nich začneme vidieť Pána Ježiša (Mt 25, 40).
- posilňuje našu vieru. Ked' opustíme svoju komfortnú zónu, Boh nám zjaví nový potenciál v nás a v cirkvi.
- umožňuje nám zakúsiť Božiu prítomnosť novým spôsobom. Pouzbudenie a uzdravovanie idú ruka v ruke. Ked' pouzbudzujeme ostatných a oni nachádzajú uzdravenie, sme aj my sami pouzbudení.

*Služba nás spája s inými kresťanmi,
ktorí nám pomáhajú nasledovať Pána Ježiša, ked' pracujeme bok po boku.*

*Toto je Boží plán toho, ako má Cirkev pracovať
Heb 10, 24 – 25.*